

Subscription

\$2.50 a year

\$1.25 half year

Issued every
Thursday

NAŠ DOM

Ilustriran tednik za izobrazbo, gospodarstvo
in zabavo slovenskih delavcev v Ameriki.

Entered as second class matter March 12, 1924 at the post office at New York, N. Y., under the Act of March 3, 1879.

Address;

455 W. 42nd St.

New York, N.Y.

Tel.;

Pennsylvania 3319

Letnik — Volume IV.

New York, N. Y. March 10th — 10. marca, 1927

No. — Št. 10

Podonavska zveza.

Jugoslavija se zavzema za podonavsko zvezo. — Najprej bo sklenjena zveza z Ogrsko. — Namen zveze je gospodarska skupnost.

Budimpešta, Ogrska. — Da se vstvari državni protitež proti Italiji, se Jugoslavija zavzema za gospodarsko zvezo podonavskih držav. To sklepajo merodajni krogi iz izjav bivšega ministra Lazarja Markoviča, ki je prišel v Budimpešto v posebni neoficijelni misiji.

Markovič je bil pred leti eden največjih nasprotnikov Ogrske, da bi postala članica Lige narodov. Zdaj pa Markovič priznava, da je njegova (radikalna) stranka prepričana, da je zblizanje med Jugoslavijo in Ogrsko bistveno potrebno kot prvi korak za gospodarsko zvezo podonavskih držav.

To zvezo smatra Markovič kot edino jamstvo za obstanek Avstrije, Čehoslovaške, Ogrske, Rumunske, Bolgarske in Jugoslavije in misli, da se more ta zveza skleniti, ne da bi bila na kak način ovirana zunanja politika katere izmed teh držav.

Da se more popolnoma preceniti važnost teh Markovičevih izjav moramo pomisliti, da je bil glavni vzrok, da je Jugoslavija ostala prej gluha za vse številne predloge za gospodarsko zvezo, bojazen, da bi ta zveza povzročila močno gibanje za obnovo avstrijskega cesarstva.

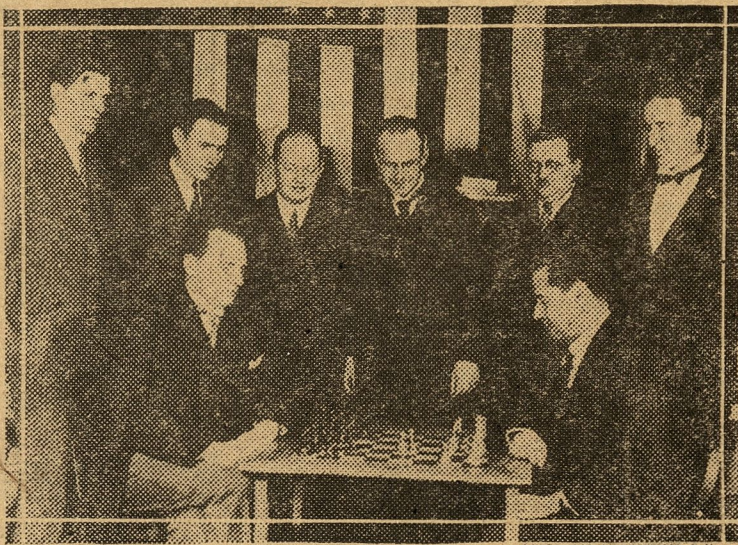
Da se Jugoslavija sedaj poteguje za podonavsko zvezo, zahteva to tudi gospodarski položaj Jugoslavije. Sodeč po zadnjem govoru finančnega ministra o državnem proračunu, je vlada sklenila, da opusti svojo dosedanje politiko visoke carine, ki je imela namen ščititi domačo industrijo in povzdigniti poljedelstvo tako, da bi država sama sebe mogla vzdržavati. Da bi se pa to doseglo, bi vzelo preveč časa.

POTOVANJE V EVROPO

Potovanje Amerikancev v Evropo v letošnji poletni sezoni bo prekosilo vse dosedanje rekorde. Pri vseh večjih parobrodskih družbah v New Yorku so kabine na parnikih že sedaj zavzete. Okoli 500 parnikov je potrebnih, da bodo prepeljali v Evropo okoli 300.000 ameriških turistov. Uradnik prekoceanjskih parobrodskih družb zatrjuje, da je že sedaj težko dobiti kak prostor na parnikih, ki odplujejo iz New Yorka okoli 1. julija. Vsak dan pa še prihajajo nova naročila.

Cunard proga, ki je poznana vsled svojih velikih parnikov za najboljšo postrožbo, pravi, da

ŠAHOVSKI TURNIR V NEW YORKU



Pred kratkim se je sestala v New Yorku šestorica najslavnejših igralcev šaha. Med njimi sta tudi sedanji svetovni prvak Jose Capablanca (sedeč na desni) ter dr. Milan Vidmar iz Ljubljane (peti od leve na desno). Dr. Vidmar zavzema sedaj v tekmi četrto mesto.

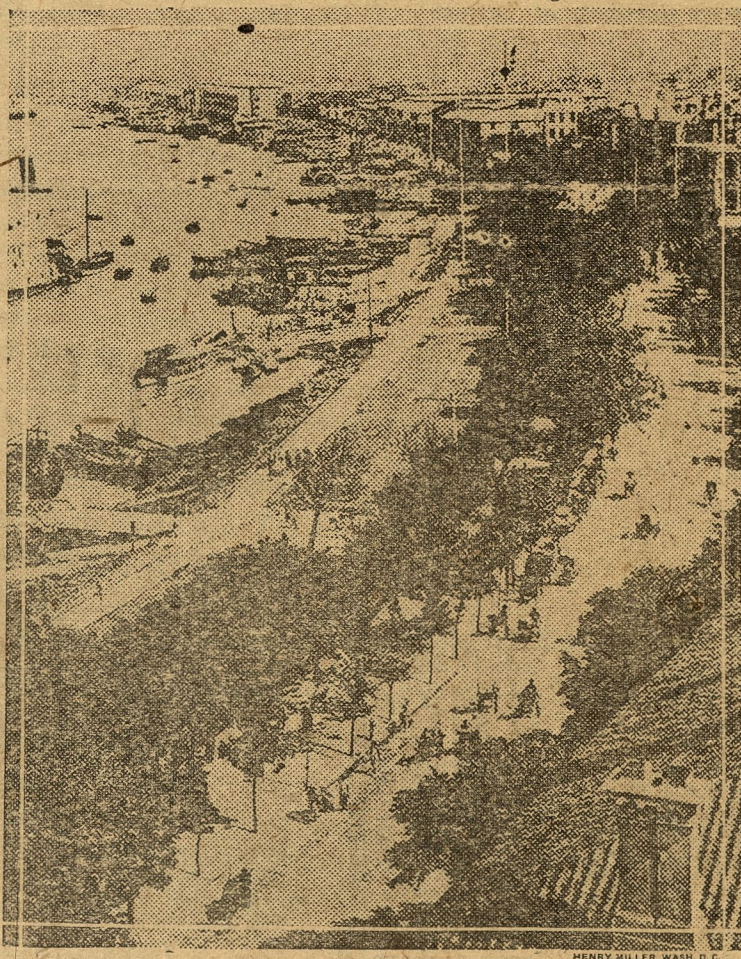
zgodnje in mnogoštevilne rezervacije kabin pomeni za letošnje leto rekord. Cunard proga je določila za ta prevoz že sto parnikov in to število ne bo najbrž niti zadostovalo.

Tudi na ameriških in francoskih parnikih je mnogo naročil za vožnjo v Francijo. Na največjih parnikih Leviathan in Republic, ki odplujeta 2. julija, so že vsi prostori razprodani. Francoska proga je na svojih parnikih, ki vozijo od začetka maja pa do sredi julija, že razprodala večino svojih kabin. — Od aprila pa do začetka avgusta je bine tretjega razreda so zelo določenih 26 francoskih parnikov, lika.

da ugođe zahtevi potnikov. International Mercantile Co. je od 1. aprila do 26. septembra določila 100 parnikov, da odplujejo iz New Yorka.

Kot za prostore v prvem in drugem razredu je tudi velik naval za prostore v tretjem azredu. Nekatere družbe so celo predelale prostore tretjega razreda za turisti z manjšimi sredstvi. Tako so nekatere družbe določile za dija-ke ceno za vožnjo tja in nazaj — \$170. To znižanje je že našlo odmev v javnosti in naročila za kabine tretjega razreda so zelo ve-

PRISTANIŠČE ŠANGHAJA



Slika nam kaže pristanišče kitajskega mesta Šanghaj, ki je nekako središče resnih diplomatskih zapletljajev na Daljnem Iztoku.

Mussolini se pere.

Mussolini ni hotel odstaviti kralja in sami zasesti prestol. — General de Bono ni bil v tej zaroti. — On ostane še governer Tripolisa.

Rim, Italija. — Vest, da bo Mussolini odstavil generala de Bono kot governorja Tripolisa, ker je bil vdeležen pri zaroti, da razglasi Mussolinija za italijanskega kralja, je oficijelno zanikana in označena kot neresnična in neutemeljena. Oficijelno se zatrjuje, da Mussolini za sedaj nima namena odpoklicati generala de Bono in da nikdar ni bilo nobene zarote, ki bi imela namen oklicati Mussolinija za kralja.

Pripovedko o tej zaroti je pričel neki ameriški časopis že pred meseci in je bilo poročilo takoj zanikano. Poročilo je bilo po kablju poslano iz Švice. Zatem se je vedno pojavljala ta vest v vsaki državi in vsakikrat je bila zanikana.

Prej kratkim je zunanje ministrstvo izdalo izjavo, da je zunanji urad zasledoval to vest do njenega izvora v Italiji in da so oni, ki so jo razširjali, priznali, da so storili to samo zato, da so Mussolinija postavili v slabo luč.

General de Bono zavzema še vedno trdno stališče v fašistovskem svetu. Zdaj je zaposlen s pripravami za veliko razstavo v Tripolisu, ki bo po splošnem mnenju velik uspeh.

POLOŽAJ NA KITAJSKEM

Šanghaj, Kitajska. Čete Šanghaj province so bile poslane na fronto 29 milj južno od mesta, da nadomeste več tisoč dezertirjev, ki so se pridružili Kantončanom v Sunk'angu.

Armada petih kitajskih provinc, katerim je poveljeval maršal Sun Fan-fang, se je po porazu pri Hangčovu razbila in maršal sam se je odpovedal poveljstvu.

Kantončani zbirajo velika ojačenja, da napadejo novega sovražnika. Od tega boja bo odvisno, kdo bo gospodaril Kitajski: — jug ali sever.

Maršal Sun Čang-fang, branitelj Šanghaja, je naznanil svoj odstop maršalu Čang Co-linu, kateremu je bil podrejen.

POSLANIŠTVO OKRADENO

Washington, D. C. — Pošiljatev likerjev, žganja, vina in šampanjca na francosko poslaništvo v Washingtonu, je bila na potu iz Pariza v Washington okradena. Zmanjkala je četrtna pijače.

IZ NAŠIH NASELBIN

New York, N. Y. — Pokopali smo Pusta z velikim veseljem in še z večjim mačkom smo vstali na Pepelnico in pričeli pustni postni čas. Dolgočasno bi bilo do Velike noči, ako ne bi imeli dela, toda sedaj smo vsi jako zaposleni in delamo večinoma še overtime. Ravno prav je tedaj, da ni več veselje, ker skoraj ne bi imeli časa jih obiskovati.

Kar iz spomina pa mi ne gre zadnja veselica 'Domovine' na pustni torek. To ni bila navadna veselica, bila je velika maškarada kakoršno ni imelo nobeno drugo društvo v Greater New Yorku. — "Domovina" priredi vsak pustni torek za svoje člane in članice ter prijatelje nekako domačo zabavo, na katero pridejo tudi maske. Toda letos je bilo nenavadno veliko mask in zelo lepe in originalne; bilo jih je nad 40. Največ smeha je pač zbujal severni medved in maska z dvema obrazoma, spredaj in zadaj. Tudi ostale maske so bile zelo zabavne. Smeha je bilo toliko, da smo se še naslednji dan smejali, ko smo se o tem razgovarjali.

Poslovili smo se tedaj od Pusta in marsikdo s čemernim obrazom, ker je ostal samec ali pa samica.

Ně vem pa, kaj se je naš pevodja držal na veselici tako pusto in klaverno. Prav nič ni jedel, ne pil, kar ni njegova navada. In tudi kmalu je odšel z izgovorom, da se nič kaj dobro ne počuti. Mogoče je res, mogoče pa je imel tudi kaj drugega na duši. Kdo ve? Da pa ne bo razžaljen, mu povem, da mu verjamem, ker vem, da je imel v predpustnem času z društvu mnogo dela, pa je bil menda utrujen in vsled tega tudi bolan.

Ravno okoli Pusta smo imeli zelo mrzlo vreme. Ni bilo sicer ne snega, ne dežja, toda ostri sever je tako bril, da je predrl skozi suknjo in obleko prav do kože. — In tako mrzlo vreme je držalo nad en teden. Zdaj je sapa ponehala in se je nekoliko ogrelo.

Vsled nestalnega vremena je tudi mnogo ljudi zbolelo za influenco in pljučnico, vendar pa med našimi rojaki dosedaj še ni bilo mnogo bolnikov.

Ob priložnosti bom zopet kaj poročal.

Poročevalec.

Brooklyn, N. Y. — Priloženo vam pošiljam celoletno naročnino na "Naš Dom". Obenem se vam iskreno zahvaljujem, ker mi list niste ustavili, čeravno mi je potekla naročnina.

Želim vam kar največ uspeha in da bi kolikor mogoče kmalu pričel izhajati dvakrat na teden.

Anton Jurše.

Detroit, Mich. — Tem potom obnovim naročnino in se Vam zahvalim, ker ste me toliko časa čakali in mi niste vstavili lista.

Novic nimam, da bi Slovence zanimalo. Tovarne slabo delajo, zato ne svetujem nikomur sem za delom hoditi, ker ga ni mogoče

dobiti. Kadar se bo obrnilo na boljše, bom zopet poročal.

Pozdravljam vse čitatelje in čitateljice "Našega Doma".

Frank Maček.

Trinidad, Colo. — Ker mi je ravno naročnina potekla, Vam danes pošiljam celoletno naročnino.

Colorado je zelo gorata dežela, pa nazylije temu nimamo nič snega. Včasih je malo mraz, pa nič zato, ker dela se še precej dobro. Po premogovnikih se večinoma dela vsak dan; zaslužek pa je odvisen od dlayca in prostora.

Predpust je minil, a žalibog, brez porok. Dekleta in fantje, le imejte še malo potrpljenja, morebiti bo po Veliki noči kaj boljše.

18 milj od Trinidada vrtajo na več mestih za petrolej in upajo, da bodo našli močne petrolejske vrelee. Če se jim posreči, bo nekaj dobrega za Trinidad in okoli.

Želim vam dosti naročnikov, ker je list zares zanimiv in bi ga morala imeti vsaka slovenska hiša v Ameriki, posebno še, ker piše mnogo o kuhinji in drugih poučljivih stvarih.

Pozdrav vsem znancem in prijateljem po širni Ameriki!

Mary Smith.

S pota. — Ko to pišem, se nahajam 12.000 čevljev nad morsko gladino. Zdaj sem na potu in potovanje je zelo dolgočasno. Ko sva pihala, jaz in moj Henry, 16. februarja proti Leadvillu, Colo., sva bila oba že do kraja izmučena. — Posebno moj Henry je bil tako jezen in izmučen, da se je spredaj in zadaj iz njega kadilo. Imel pa je še toliko potrpljenja, da sva kljub sem sneženim viharjem in zametom srečno dospela ob 4 popoldne v Leadville, ki je v resnici najvišja slovenska naselbina na svetu.

Leadvillčani se z delom res ne morejo pohvaliti, ker je precej delavcev odpuščenih in sicer za nedolžen čas in se sploh dela ne dobi. Že dvajset let tukaj živeči rojaki morajo okoli stikati za delom, zato ne svetujem nikomur za delom hoditi na Leadville.

V nedeljo, 20. februarja, je bila maškeradna veselica v Slovenskem domu. Dvorana je bila napolnena polna in obilo smeha in zabave. Zahvalim pa se oni maski ki me je poškopila z neko dišečo tekočino. Rad bi jo poznal, da bi se ji mogel osebno zahvaliti, sicer pa naj vpošteva te vrstice.

Dne 21. februarja pa sem jo odrlinil v petnajst milj oddaljenem mestu Climax, Colo. Tu se nahaja magnetni rudnik in se nahaja ne kako 13.000 čevljev nad morsko gladino. Kdor hoče tukaj delati, mora imeti močna pljuča. Tukaj se nahajam že štiri dni, ker nihče ne more od tu, ker je sneženi plaz zasul železniški tir, tako da je ves promet vstavljen. Snežni metež pa nikakor ne mara prenehati in ne vem, kdaj bom imel to srečo, da bom lahko zopet šel iz tega pekla. Na Climax ni druge zabave kot poker igra.

Med rudarji so različni narodi; je tudi nekaj Slovencev in Hrvatov, ki so večinoma še samei moje vrste, s šmarnicami za ušesi. — Tukaj ni solčnih orž, kot jih je videti v 139 milj oddaljenem mestu Canon City. Škoda, da tu ni nobene radio-postaje, da bi mogel slišati kaj novic iz Canon City-jali ali pa iz bližnjega Prospeeta.

Tem potem se zahvalim družini Karol Jakopich v Leadville za dobro postrežbo in naklonjenost. Ker odkar se nahajam na Leadville, sem pri njih na hrani in stanovanju. Torej še enkrat: lepa hvala! Lepa hvala tudi onim rojakom in rojakinjam, ki so kaj od mene kupili. Upam, da boste vsi pošteno prejeli, kar ste naročili in se vam priporočam še za naprej.

Prihodnjič kaj več. Prijateljski pozdrav vsem čitateljem in čitateljicam "Našega Doma"!

John Zupančič.

ILLINOIS

Iz te države ne bom posebno veliko pisal, saj je mnogo Slovencev, ki so že bili tam in so še zdaj. Zato bi bilo želeti, da bi se le-ti bolj pogosto oglašali. Čudno pa je, da je iz države, kjer je tako veliko število Slovencev, tako malo dopisov. Izgovor je največkrat sledeč: "Kaj hočem pisati? Dobrega nimam, slabega pa ne maram." Drugi zopet: "Jaz slabo pišem, naj pišejo drugi, ki znajo lepše kot jaz." To pa ni noben izgovor. Učeni ni še nihče padel na svet in tudi ne bo. S pisavo je

DENARNE POŠILJATVE v Jugoslavijo in Italijo

Naše cene za pošiljanje dinarjev in lir so bile včeraj, skupno poštino, sledeče:

500 Din	\$ 9.45
1000 Din	18.60
2500 Din.....	46.25
5000 Din	92.00
10.000 Din	183.00
100 Lir	\$ 5.05
200 Lir	\$ 9.80
300 Lir	\$14.40
500 Lir	\$23.50
1000 Lir	\$46.00

Pri pošiljativah nad 10.000 Din ali nad 2000 lir, poseben popust.

Ker se cena denarju čestokrat menja, dostikrat docela nepričakovano, je absolutno nemogoče določiti cene vnaprej. Zato se pošiljatve nakažejo po cenah dne, ko mi sprejmemo denar.

Dolarje pošiljamo mi tudi v Jugoslavijo, Avstrijo, Italijo in druge Evropske države in sicer po pošti kakor tudi brzojavno. Vse pošiljatve naslovite na:

SLOVENSKO BANKO ZAKRAJŠEK & CEŠARK

455 W. 42nd St. — New York (med 9. in 10. Ave.)

ravno tako kot z drugim delom: ako ne začneš, se ne boš nikdar naučil. Treba je začeti in gre; sprva morda malo slabše, a počasi se človek privadi in je boljše. Imam prijatelje, ki smo prišli skupaj v Ameriko in ko smo si začeli dopisovati drug drugemu, je še šlo; sedaj pa mi včasih kdo piše in je taka pisava, da bi skoro čitati ne mogel. Zakaj? Zato, ker premalo pišejo! Res je tudi, da je človek, kot smo Slovenci, delavec, truden in se mu ne ljubi pisati. Je pa tudi res, da dosti časa porabimo za kaj drugega, ki je slabše kot pisanje.

Pa pustimo to, ker ne spada sem. — Država Illinois je večinoma sama ravnina kot miza; samo na jugo-zapadu se svet začinja nekoliko dvigati. Kot je že skoro vsakemu znano, ima država Illinois mnogo premogorovov, in skoro bi rekel, da je največ Slovencev zaposlenih pri tem delu. Pred časom je ta država slovela kot ena najboljših, pa naj bo glede tega ali onega dela. Tudi premogarji je niso mogli prehvaliti. Je pa tako, kot pevsod, nekateri so res do kaj dobro zaslužili, drugi pa tudi skoro nič. Kakršen je prostor in delavec, tak je zaslužek. Je pa včasih tudi delavec dober, pa prostor slab in v takem slučaju tudi dober delavec slabo zasluži.

V kolikor je meni znano, ni najboljši. Je nekako srednje dobro delo v tej državi; druga težava je, da je jako težko dobiti delo. Bosi so precej prevzetni; delavca nočejo poznati, dasi so sami prav tako delavci kot tisti, ki za delo vprašujejo.

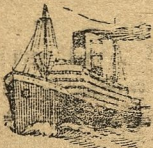
Dežela sama na sebi je lepa, posebno za tistega, ki ljubi ravnino. Mene ne zanima, ker je vse enakomerno; ne vidi se, skoro bi rekel, nikamor; država je preveč enolična, posebno proti severo-vzhodu. Gozdov tukaj ni več, in farmerji nimajo niti za svojo potrebo lesa,

(Nadaljevanje na 7. strani.)

NAJCENEJŠA

vožnja v

JUGOSLAVIJO



COSULICH proga

DIREKTNA SMER POTOVANJA

Kratka železniška vožnja do doma po zmierni ceni.

ODPLUJE PROTI TRSTU IN DUBROVNI

Poseben velikonočni izlet

PRESIDENTE WILSON

22. marca.

MARTHA WASHINGTON

12. aprila — 24. maja

Vprašajte za cene in prostore v bližnji agenturi.

PHELPS BROS

2 WEST ST., N. Y.

Dr. M. J. Pleše

zobozdravnik

ordinira

455 West 42nd Street
New York City
ob ponedeljkih in petkih
Tel. Longacre 2664

2399 Silver Street
Ridgewood
Brooklyn, N. Y.
Tel. Evergreen 1445

(Ob nedeljah ordinira po dogovoru)

Iz delavskega sveta

STAVKA V ŠLEZIJI

Berlin, Nemčija. — Stavka tekstilnih delavcev v Šleziji zavzema z vsakim dnem večji obseg in vedno več tovarn zapuščajo delavci v svojem boju za večje plače.

Po zadnjih poročilih stavka sedaj 35.000 predilcev, pričakuje pa se, da se bo število v nekaj dneh podvojilo.

RUDNIŠKA NESREČA V ANGLIJI

London, Anglija. — 65. premogarjev je 1. marca izgubilo življenje pri dveh rudniških nesrečah, ki sta se po tragičnem naključju dogodile ob istem času. Prva nesreča je bila eksplozija v Cwm (izgovori Kumb) v Walesu, druga pa je bila poplava novega rova v Mansfieldu v Nottinghamshire.

Ko se je pripetila eksplozija v Cwm zgodaj zjutraj, je bilo v rudniku 162 delavcev, od katerih jih je bilo 62 v bližini eksplozije. Od teh jih je bilo 14 rešenih, drugi pa so ostali zakopani. 22 trupel so izvlekli na dan; usoda drugih še ni znana.

V rudniku v Mansfield je izgubilo 14 rudarjev svoje življenje, ko je počila vodna cev in je voda zalila rudnik. Deroča voda je odnesla 17 delavcev na dno rova in samo trije so se rešili.

Nesreča se je dogodila, ko je bil v Walesu narodni praznik sv. Davida.

Cwm, Wales. — Ko je prišel ministrski predsednik Baldwin s svojo ženo, da izrazi svoje sožalje družinam ponesrečenih rudarjev, so mu premogarji prerideli jezno demonstracijo. Pretilno so se postavili proti njemu in iz množice je bilo slišati klic: “Zakaj ne greš sam v rov?”

Demonstracije so se pričele, ko sta ravno prišla iz urada rudniške družbe in sta hotela stopiti v avtomobil. Bile je več sto premogarjev, ki so najprej kričali v velškem jeziku, nato pa v angleškem: “Kaj pa z ljudmi, ki leže med črnimi žilami?”

Baldwin in njegova žena sta presenečena stala nekaj trenutkov nasproti jeznim obrazom, nato pa ga je žena prišla za roko in odvedla v avtomobil. Ko sta sedla v avtomobil, je bil Baldwin sicer zelo blede, toda je dalje kadil svojo pipo, žena pa se je onemogla zleknila v sedež. Ko je avtomobil odpeljal, so premogarji še vedno grozeče kričali za njim.

Navzlic tem demonstracijam sta Baldwin in njegova žena obiskala več družin, med temi tudi družino Buttona, ki je izgubil pri nesreči dva sina. Baldwin je položil roko na ramo sivolasega očeta, rekoč: “Prišel sem, da vidim kot človek človeka in ne kot ministrski predsednik, v vaši veliki žalosti sočustvujem z vami in moral sem priti, da vam izrečem svoje sožalje.” — In Baldwin je imel solze v očeh.

Vso noč so delavci kopali, da bi prišli do svojih ponesrečenih tovarišev. Pri rešilnih delih so se posluževali kanarčkov, da določijo

jo množino strupenih plinov. Kanarčke so prinesle žene premogarjev.

Skoro vsaka hša je izgubila katerega svojega stanovalca. Eden premogar je zapustil 11 otrok, dočim je njegova žena umrla vsled pomanjkanja v času zadnje premogarske stavke.

ZAHTEVE JAPONSKIH MORNARJEV

Tokio, Japonska. — 7000 mornarjev največje japonske parobrodne družbe Nippon Yusen Kaiša so stavili zahteve za višje plače v sorazmerju z delovnim časom in za boljšo hrano. Kot zafrjuje parobrodna družba, bo z ozirom na slabo trgovino zahteve odklonila.

BREZPOSELNOST V FRANCIJI

Pariz, Francija. — Zadnje poročilo o brezposelnih v Franciji je v trgovskih krogih povzročilo veliko vznemirjenje, kajti splošno je prevladovalo upanje, da se s 1. marcem gospodarska kriza, ki traja že od novembra, obrne na bolje.

Število oseb, ki dobivajo državno podporo, znaša 80.901, to je prirastek za 1500 v enem tednu. K temu številu pa se mora pridjati visoko število moških in žensk, ki se niso zglasili pri posredovalnicah, ki pomagajo brezposelnim.

Gospodarski opazovalci pravijo, da se bo ta položaj še poslabšal. Posebno avtomobilska industrija je zelo prizadeta, kar je skupno z depresijo v kovinski trgovini poglaviten vzrok tega slabega položaja.

Da se pa položaj še bolj poslabša, se vladi in nekaterim krajevnim oblastim ni posrečilo znižati cen živilom. Časopisi se vsak dan pritožujejo proti stalnemu naraščanju cen.

Razum kupovanja stvari, katere so ljudje prisiljeni kupovati, je splošna trgovina več ali manj zastala. Luksurijsna trgovina potrpežljivo čaka na ameriške turiste in zaupa v srečo, da se bo ta sezona pričela prej kot navadno. — Mnogi tisoči hotelskih uslužbencev, ki so bili skoro celo zimo brez dela, se ravno tako zanimajo za ta problem in pričakujejo izboljšanje s pričetkom pomladi.

NOVI PLIN ZA VOJNO

Pariz, Francija. — Francoski častniki nestrpno čakajo na poročila o končnih poskusih dveh novih nemških plinov, od katerih eden napravi vsak poznan strupen plin neškodljiv, drugi pa povzroči, da zaspe cele armade po štiri ure.

Ravno take pline so iskale vse evropske armade, kajti plini, ki so jih rabili v zadnji vojni, so povzročili velikansko trpljenje. Ako se ta dva nemška plina izkažeta uspešna, potem se bodo vstroji sveh armad sveta radikalno spremenili.

Ako so Nemci res iznašli taka dva plina, bodo pokazali poskusi.

Francoski častniki pa imajo tako zanesljive informacije o tem, da pripisujejo poskusom zelo veliko važnost.

PROTI RUSIJI

Berlin, Nemčija. — Vsled prizadevanja Anglije in Francije pridobiti Nemčijo za skupno fronto proti Rusiji, so nemški politični krogi zelo razburjeni. Na ta način naj bi se uglasila pota za oboroženo intervencijo v Rusiji, da se na ta način zatre nevarnost boljše vizma.

Kot se poroča, podpirajo ta načrt tudi Združene države. Kot plačilo za sedelovanje je Nemčija dobila ponudbo, da bodo zavezniki tem prej izpraznili Porenje. Vse nemško časopisje je proti temu načrtu.

MATI VSTRELILA HČER

Red Bank, N. J. — Pol ure zatem, ko je 16-letna Roza Stobel v kleti domače hiše dala življenje otroku, jo je njena mati Mrs. Christine Stobel vstrelila. Na policiji mati dejanja ni tajila, temveč je vse odkrito priznala.

Mnogokrat sta se prepirali, ker je hči imela znanje z nekim moškim. V nedeljo zvečer so sedeli v domači kuhinji mati, Roza, njen brat Joseph in sestra Christine, ko se je zopet pričel prepir. Joseph in Christine sta šla že pred polnočjo spat. Kmalu nato je Roza odšla v klet.

Do zgodnje jutranje ure se Roza ni vrnila in ko je šla mati pogledat, je našla svojo hčer ležati na tleh z novorojenčkom v naročju. Mati je hitela v sobo in se vrnila z revolverjem in oddala tri strele na hčer.

Joseph in Christine sta se zbudila in sta naglo odšla v klet in vzela materi orožje. Strele pa so slišali tudi sosede, ki so poklicali policijo. Došli policist je našel mater in oba njena otroka mirno sedeti v kuhinji. V kleti pa je našel mrtvo Rozo, ki je še vedno trdno držala otroka, ki pa je v tem času tudi že umrl. Oba sta ležala na tleh kleti.

Brezsrčno mater so odpeljali v okrajno ječo.

“Naš Dom” mora v vsak slovenski dom v Ameriki!

NAZNANILO

Cenjenim čitateljem naznanjamo, da naš zastopnik MR. FRANK LUKANCICH potuje po državi Pennsylvania in da je pooblaščen pobirati naročnino za “Naš Dom”. Cenjenim rojakom ga toplo priporočamo. Uprava “NAŠEGA DOMA”.

SLOVENSKE COLUMBIA PLOŠČE

a) NAJNOVEJŠE:

- 25057—Slovenec sem, kvartet “Jadran” Perice, kvartet “Jadran”.
- 25056—O mraku, poje kvartet “Jadran” Dolenjska, poje kvartet “ ”.
- 25055—Vigred se povrne, moški kvartet Oj Doberdob, moški kvartet.
- 25054—Bodimo veseli, polka, dom. godba. Na Jadranski obali, dom. godba.
- 25053—Jaz bi rad rudečih rož, kvartet Hribčki ponižajte se, kvartet.
- 25052—Na veselje svatje, harmonika. Na adriatskem bregu, harmonika.

b) POSEBNO ZA PREDPUST:

- 25044—Triglavski valček, 3 harmonike Coklarska koračnica, “ ”.
- 25043—Polka štaparjev, “ ”.
- “Ti si moja, valček, “ ”.
- 25041—Veseli rudarji, “ ”.
- Sladki spomini, “ ”.
- 25040—Hojer valček, “ ”.
- Pečlarska polka, “ ”.
- 25027—Sobotni večer, — harmonika in ksilofon.
- Nedeljska polka, harmonika in ksilofon.
- 25020—Štajerska, Fr. Lovšin, — harmonika.
- Stari kranjski valček, — harmonika.
- 25019—Gorica, igra slovenski tercet. Štiglic, igra slovenski tercet.
- 25014—Planinsko veselje, — domača godba.
- Čevljarska polka, — domača godba.
- 25013—Ob planinskem jezeru, — domača godba.
- Mlatiška polka, domača godba.
- 25002—Juhu valček, Fr. Lovšin, — harmonika.
- Domžalska polka, F. Lovšin, — harmonika.
- 25050—Orlovka koračnica, — godba s petjem.
- Orjuna koračnica, — igra orkester.
- 25048—Na kranjskih gorah, — igra orkester.
- Gospodarstvo, igra orkester.
- 6137—Sijaj, sijaj sonce, — Ponočni pozdrav, moški kvartet.
- 7993—Milka, oj srček moj, — moški kvartet.
- Deklica mila, mešani kvartet.

3 plošče skupno s poštnino stanejo \$2.50.

5 plošč skupno s poštnino stanejo \$4.00.

10 plošč skupno s poštnino stanejo \$7.50.

Za Canado stane vsaka plošča 85c skupno s poštnino.

Z vsakim naročilom od 5 ali več plošč pošljemo 100 igel zraven zastoj.

V zalogi imamo še mnogo drugih plošč.

PIŠITE PO CENIK NA: —

JUGOSLAV AMERICAN CORP.
455 W. 42nd Street,
New York, N. Y.

JOSEPH CESARK REAL ESTATE

Kdor si želi postaviti hišo, kakoršno hoče imeti, naj se obrne na mene in mu preskrbim zidavo. Taka hiša ga bo veljala manj kot pa bi kupil že gotovo hišo

42 Halleck Ave. Ridgewood, L. I.
Telephon: Evergreen 6566

NAS DOM

(OUR HOME)

Slovenian Weekly issued every Thursday
Owned and published by: NAŠ DOM PUBLISHING CO.

Dr. J. M. Plese, Pres., Ignacij Hudé, Manager
Office: 455 W. 42nd St., New York, N. Y.

Slovenski tednik za gospodarstvo, izobrazbo in zabavo. Izhaja vsak četrtek. Cene oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo. Naročnina za Združene države in Kanado za celo leto \$2.50, za pol leta \$1.25.

Za Evropo za celo leto \$3.00

Dopise, članke, naročnino in sploh v. e. kar ima stik z uredništvom ali upravništvom, naj se pošlje na naslov:

NAŠ DOM, 455 W. 42nd St., New York, N. Y.

GLASOVI O VOJNI

Zadnje čase so razni poročevalci ameriških listov prinašali dan za dnem vznemirljive vesti iz Evrope.

Pisali so, da vladajo napete razmere med to in ono državo, da bodo mogoče diplomatske zveze prekinjene, da se zbirajo na mejah močne armade itd.

Najprej se je po časopisih mnogo bralo, da pošlji Francija na italijansko mejo močne čete, da se Italija pripravlja na vojno proti Franciji. Nato so poročevalci zopet vedeli povedati, da vlada v Jugoslaviji proti Italiji velika napetost zaradi albansko - italijanske pogodbe. Pozneje so celo poročali, da bo najbrže prišlo do vojne. — Zadnje dni so prihajala poročila, da Albanija zbira močno armado na jugoslovanski meji in da nasprotno Jugoslavija ojačuje svojo albansko mejo itd.

Vse te vesti pa so se izkazale za prazno gevorico. Ameriški poročevalci, kot nam je vsem znano, kaj radi pretiravajo vse dogodke, tako tukaj v Ameriki, tembolj pa še poročevalci v inozemstvu. Ameriški narod še vedno hlastno požira vznemirjujoče vesti, ker je navajen na to še iz časov, ko so se dogajali razburljivi dogodki na divjem zapadu.

Amerikanec je vedno vesel, ako doživi ali pa sliši pripovedovati kaj posebnega, pa če je resnično ali ne. Samo da se njegova fantazija poživlji in nad tem naslaja. Ne da toliko na resničnost dogodkov, kot na razburjenje svojega duha.

To poročevalci zlasti v tujini dobro vedo in poročajo vsakovrstne dogodke, pa če so resnični ali ne. Vedo namreč, da jih bo javnost z veseljem brala, da bo imel njihov časopis s tem velik dobiček, sami pa tudi lep zaslužek, kajti poročevalci so tembolj plačani, čimbolj zanimive stvari za čitatelje poročajo.

Poleg tega pa tudi radi pišejo o vsakem najmanjšem dogodku zelo obširno, kajti za svoja poročila imajo določene plače, temveč od vrst vsakega poročila. Zato se pobrigajo, da o vsaki stvari kar največ napišejo in jo tudi večkrat pogrevajo, dokler jim ne poide snov in se slednjič skoro vedno izkaže, da je bila njih gorečnost prevelika in da poročila niso imela najmanjše zaslombe resnice.

Tako so bile tudi neresnične vesti o pripravah za vojno v Jugoslaviji in Italiji. Zadnje dni so ta poročila tudi popolnoma izostala. In še več. Ne samo, da zaradi albansko - italijanske pogodbe ni prišlo do nikakega resnega spora med Jugoslavijo in Italijo, temveč nepričakovano je Jugoslavija sklenila z Albanijo slično pogodbo kot Italija in "vojna nevarnost", katero so poročevalci slikali v tako živih barvah, je kar čez noč izginila.

Iz tega se vidi, kako ameriški poročevalci poznajo evropske razmere, kako poznajo tamošnji politični položaj in kako sodijo o vsem tem, kar se v Evropi dogaja. So pač Amerikanci, katerim so domovina mogočne Združene države, katerim se morajo po njihovem mnenju pokoriti vsi ostali narodi sveta. In če vidijo v tujini kako nesoglasje med dvema državama, že mislijo, da mora biti pretep, kajti ne vedo, da besedni boj vsako zadevo lahko vse boljše in pravičnejše poravnja, kot pa boj s puškami in kanoni.

Amerikanec se je že od svojega postanka, v zadnjem času zlasti na zapadu, boril s pestmi, zato še danes misli, da se mora svet meriti s pestmi.

Zato pa Amerikanec ni diplomat in ne politik. Po njegovem mnenju se mora vsaka krivica, pa če je resnična ali namišljena, takoj na mestu izvojevati. Zmagalec je dobil pravico in zadoščeno je. Ali je pa tudi pravica pripadla pravemu, to ni nikomur mar. Tu vlada pravica močnejšega.

Tako so tudi "udarjeni" ameriški poročevalci in vedno smo se bali, da se bo naša domovina zopet zapletla v kako vojno. Zdaj pa se vidi, da ti Amerikanci nimajo pravega razsodnega političnega obzorja. Vidijo majhen oblaček in že pišejo o nevihti, gromu in tresku. Ako se v kaki obmejni vasi stepejo fantje, že vpijejo: "Vojna bo!"

Amerikanci z veliko slastjo to berejo in abnkirji in industrijalci

že računajo, koliko bodo zaslužili pri tem bojne mplesu.

Vse evropske države, dasi še niso vse prav stabilne, pa se zavedajo, da jim vojna more donesti samo še večjo nesrečo in revščino in poravnajo medsebojne spore potom diplomatskih dogovorov.

Evropa ve, da je vsled zadnje vojne nesreče preslaba, da bi se zopet vrgla v kako vojno. In tako še več let ni niti misliti v Evropi na kako klanje. Za državo, ki bi hotela pričeti kako vojno v tem času, bi to pomenilo samomor. To zlasti velja za Italijo, ki bi imela v slučaju vojne s katerokoli državo vse ostale države proti sebi.

Ne razburjajmo se tedaj zaradi nove vojne in bodimo glede tega popolnoma mirni. Še bodo vojne, toda so še daleč pred nami.

KRIVDA ZA VOJNO

Berlin, Nemčija. — Zdaj, ko je Nemčija odprla vse tajne arhive in je objavila vse listine zunanje urada, ki so na kak način v zvezi z izbruhom svetov. vojne, je mnenja, da se sme po praviči zahtevati, da tudi druge države, ki so bile zapletene v to velikansko borbo, ako se to že ni zgodilo, kot n. pr. Rusija, svetu ravno tako dovolijo vpogled v svoje zaloge listin.

Nemška liga za pobijanje laži o krivdi na vojni, je izdala knjigo pod naslovom "V službi resnice", v kateri zahteva, da vse države, ki so bile zapletene v to veliko vojno, objavijo vse tozadevne listine. Ta liga si je postavila nalogo z vsemi sredstvi pobijati laž o sami krivdi Nemčije na vojni, kot stoji v versailski pogodbi, in ne bo mirovala, dokler ne bo postavljena popolna resnica pred oči sveta.

Kot uved h knjigi so navedena mnenja vodilnih nemških mož, — med katerimi se nahaja tudi predsednik Hindenburg, državni kancelar dr. Marx in zunanji minister dr. Stressemann.

Hindenburg piše: "Poiskali smo politične tajne spise o naši preteklosti in jih svetu predložili pred oči, da pokažemo resnico o izbruhu svetovne vojne. Ta objava spisov je odkrito priznanje pred svetom. Zato moremo tudi mi od tega pričakovati ravno tako odkrit odgovor."

Dr. Marx pravi, da ni na noben drugi način mogoče spraviti narode med seboj kakor s poštenim odkritjem preteklosti, ki je Evrope razcepila v dva sovražna tabora.

Dr. Stressemann pa pravi, da so Nemci pripravljeni stopiti pred vsako nepristransko sodišče, ki se hoče prepričati o vzrokih vojne.

ANGLIJA SVARI RUSIJO

London, Anglija. — Ostro in zadnjikrat je posvaril Rusijo angleški zunanji minister Sir Austin Chamberlain v poslanski zbornici.

V svojem govoru, katerega je celo opozicija označila za zmernega, je Chamberlain zagotovil iskreno željo vlade za mir, toda odkrito je rekel, da preostane Angliji samo še en korak, ako Rusija še nadalje razširja svojo propagando. Ta korak pa je popolno prekinjenje diplomatskih in trgovskih vezi.

"Vlada Njegovega Velikanstva," je slovesno izjavil, "si pridrži pravico, da razsodi o potrebi takega koraka, ki ga namerava, in glede časa, kadar bo ta korak napravljen."

Edini namen angleške note Rusiji je bil, da pokliče celi svet za pričo, da daje Anglija Rusiji še e-

no priložnost, da se obnaša tako, kot je prav.

Chamberlain je naravnost obdolžil Rusijo, da je skušala odvrniti Nemčijo, da bi pristopila v Ligo narodov in podpisala locarnsko pogodbo.

"Delovanje Rusije," je vskliknil "je provokacija, kakršne še nismo nikdar doživeli od strani katerega drugega naroda."

Poslanska zbornica je njegovo politiko odobrila z 271 glasovi proti 146.

OBLETNICA CHICAGA

Chicago, Ill. — 4. marca je bil rojstni dan Chicaga. 4. marca, leta 1837, na dan, ko je bil Martin Van Buren inauguriran kot predsednik Združenih držav, je illinoiška legislatura izdala mestni čarter.

Pri predsedniških volitvah v novembru prejšnjega leta sta bila oddana 702 glasova od 3500 tedanjega prebivalstva. Od tedaj je mesto naglo rastlo, tako da danes šteje skoraj 4 milijone prebivalcev in je četrto največje mesto na svetu.

IZBRANE NAJBOLJŠE SLOVENSKE PIANO ROLE z besedami.

Jaz pa za eno deklico vem	\$1.00
Pemladni dihi	\$1.00
Venec slovenskih narodnih pesmi (I. del)	\$1.00
(II. del)	\$1.00
(III. del)	\$1.00
Bleski valovčki	\$1.00
Lepa naša domovina	\$1.00
Mladi vojaki	\$1.00
Kje so moje rožice	.75
Po jezeru	.75
Nazaj v planinski raj	.75
Studenček pod skalo	.75

GODBENI KOMADI

Sladke vijolice valček	.75
Vzemi me seboj, polka	.75
Radetzki marš	.70
Halzhacker marš	.70
Ciganka polka	.70
Na visokih gorah, polka	.70
Mladi vdovec, polka	.70
O jesenske noči	.70
Na dan, polka	.70
Na tvoje zdravje	.70
Moje sanje, polka	.70
Ljubavno blebetanje, mazurka	.70
Barbara polka	.70

Cena poštne za 5 rol ali manj 25c.
Od 5 do 9 rol je 5c od vsake role.
Ako naročite 10 rol ali več skupaj plačamo vso poštnino mi.

VSA NAROČILA NASLOVITE NA
Jugoslav American Corp.
455 W. 42nd Street,
New York, N. Y.

Zgodovina Jugoslovanov.

(Nadaljevanje.)

Po smrti Mutimirovi leta 891, so zavladali v Srbiji njegovi trije sinovi Pribislav, Bran in Stefan. Kmalu pa so nastale v državi težke dinastične borbe, v katere so se odločilno vmešali Hrvatje, Bizantinci in Bolgari. Slednjim je takrat vladal silni Simeon; bili so brez dvoma najmočnejša sila na polotoku. Razumljivo je tedaj, da je njihov vpliv prevladoval tudi v Srbiji.

Že koj prvo leto je nastopil zoper Mutimirove sinove njih bratranec Peter Gojnikovič. Pridrl je iz Hrvatske ter zmagal, pač s hrvatsko pomočjo, vse tri brate, jih pregnal iz dežele ter zavladal sam. Že čez tri leta pa se je eden izmed bratov, Bran Mutimirovič, vrnil iz Hrvatske, kamor so se bili slednjič zatekli pregnanci, in začel je borbo zoper Petra. Ta pa ga je premagal in ujel. Ali tudi sedaj še ni zavladal mir, zakaj drugi bratranec Klonimir Stojimirovič je že dve leti nato udril s precejšnjo vojsko iz Bolgarije, dosegel v začetku nekaj uspehov proti Petru, kmalu pa sam padel v boju. Sedaj se je zdelo Petru primerno, da stopi v kolikor mogoče dobre zveze s Simenom ter da se na ta način zavaruje proti pretendentom; in res je nato v prijateljstvu s Simeonom do določa utrdil svojo vlado v Srbiji. Mogel je celo razširiti srbsko oblast na zapad preko porečja Bosne s tem, da si je podvrigel bojevite Neretljane. Toda sedaj se je začutil ogroženega Mihael Viševič, knez Zahumlja, in je iskal ozkih stikov z Bolgari proti Srbiji. Ko je namreč Simeon vnoč strašno porazil Bizantince in so slednji prišli v hudo stisko, so si iskali zaveznikov za hrbtom Bolgarov ter jih našli v Srbiji in Madžarih. Ko pa je Mihael Zahumski čul, da nameravajo zavezniki skupen napad na Bolgare, je o tem obvestil Simeona. Ta je nemudoma poslal svojo vojsko nad Petra Gojnikoviča. Bolgarski poveljniki so Petra, ki jim je prišel nasproti s svojimi četami, zvijačno zvabili na razgovor, ga tam zgrabili ter odpeljali v Bolgarijo, kjer je ostal v ječi do smrti. Za srbskega vladarja so postavili Bolgar sina Branovega, Pavla Branoviča (917 — 920), ki pa je moral priznavati bolgarsko vrhovno oblast.

Toda Bizantinci, vedno ogroženi po Bolgariih, so stremeli slejko prej za tem, da si obdrže pozicijo v Srbiji. Zato so poslali zoper Pavla novega pretendenta Zaharijo Pribisavljeviča, ki pa ni imel uspeha, marveč ga je prvi ujel in poslal Simeonu. Kmalu pa je Pavel odpadel od Simeona ter se približal Bizantincem. Simeon je brž poslal v Srbijo Zaharijo, ki je pregnal Pavla in zavladal Srbiji pod bolgarsko nadoblastjo.

Toda Zaharija ni ostal dolgo Simeonov pristaš. Kakor že tolikokrat, se je nahajala Bizantinija zopet v strašni stiski; Simeon je stal pred Carigradem. V tem težavnem položaju se Bizantinci spoprijaznijo s papežem in sklenejo, pač po njegovem posredovanju,

zvezo s Tomislavom, kraljem hrvatskim — o čemur bo še pozneje natančneje govor — dalje pa tudi z Zahumskim knezom Mihaelom Viševičem zoper Simeona. Tej zvezi se je pridružil tudi Zaharija, kar je storil tem lažje, ker so se ravno takrat vsled neprestanih vojska Bolgarom uprli Slovenci na vzhodni meji takratne Srbije. — Ko je Simeon zaznal o tej koaliciji na severozapadu, je prekinil obleganje Carigrada in se najprej vrgel na upornike, katere je zopet pokoril, nato pa je poslal svoje čete nad Zaharijo. Toda Srbi so bolgarsko vojsko tako potolkli, da sta celo oba njena poveljnika v boju našla smrt. Njiju glavi je Zaharija kot trofeje poslal v Carigrad. Sedaj je Simeon sklenil z Bizantinci premirje ter naslednjo pomlad odposlal proti Srbiji novo silno vojsko, v katere spremstvu se je nahajal tudi nov pretendent za srbski prestol, Časlav Klonimirovič.

Sedaj je zadela Srbijo strašna katastrofa. Časlava je poslal Simeon z vojsko le, da bi Srbom pokazal, da se ne bojuje proti njim, proti državi, temveč le proti njihovemu nezvestemu vladarju. — Zato jih je pozval v bolgarski tabor, da se poklonijo novemu županu. Srbski velikaši so se res dali prevariti; zapustili so Zaharijo, ki se je nato umaknil s svojimi pristaši na Hrvatsko, in se podali v bolgarski tabor. Tu pa so jih Bolgari zgrabili ter jih s Časlavom vred v posameznih gručah uklenjene odposlali v Bolgarijo. Sedaj šele je bolgarska vojska vdrla v Srbijo. Kar ji je prebivalcev prišlo v roke, vse je odvedla s seboj na Bolgarsko, drugi so seveda bežali na vse strani, zlasti mnogo jih je uteklo na Hrvatsko. Simeon ni postavil nobenega novega kneza v Srbiji, uvidevši, da si Srbov ne more zares pridobiti na svojo stran marveč je srbsko zemljo kratkoma priključil svoji državi.

Še nikdar doslej se niso Srbi nahajali v takem ponižanju, v tako težki nesreči. Ali kmalu je prišel preobrat. Ko je leta 927 umrl Simeon, je Bolgarska pričela hitro propadati. Prvi je porabil pričko srbski princ Časlav, ki je živel dotlej na bolgarskem dvoru v Preslavi. Pobegnil je iz Bolgarije ter se vrnil leta 931, z nekaterimi drugimi ujetimi Srbi v domovino. Že v kratkem se mu je posrečilo vzpostaviti staro Srbijo in jo osvoboditi bolgarske nadoblasti; od vseh strani, iz Hrvatske, Bolgarije in Bizantije so se vračali begunci in pregnanci domov. Časlavu se je posrečilo, da je v razmeroma kratki dobi utrdil svojo oblast v Srbiji. Koj v začetku je izjavil v Carigradu, da je pripravljen zopet priznavati bizantinsko nadoblast; Bizantinci, ki so takrat v Srbiih videli naravne zaveznike zoper Bolgare, so mu šli v vsem nadaljnjem na roko.

Ali Časlav (931 — 960) je bil izredno podjeten vladar; ni mu bilo dovolj, da je vzpostavil staro Srbijo, temveč je razširil svojo oblast daleč preko njenih starih meja. S svojimi uspehi je Časlav zelo povzdignil ugled Srbije ter veliko pripomogel k razprostranjenju srbsko - plemenskega imena.

Moral pa je prestati težke boje z postaljo v sledeči dobi središče Madžar, ki so takrat iz svojega srbskega političnega in kulturne-središča ob Tisi in Donavi ogrožali sosedne pokrajine, tako tudi Srbijo. aslav se je boril z njimi na Savi ter v teh bojih padel v Sremu leta 960.

Pomen Časlava je zlasti v tem, da je bila prvič pod njegovo vlado združena večina srbskega ozemlja. Vendar pa je bila njegova država pač v glavnem osebno delo in je z osebo tudi padla. Po njegovi smrti so partikularistične težnje pri srbskih državah in dinastijah zopet prevladale.

Zgodovina Srbije je v drugi polovici X. stoletja le malo znana. Država se je skrčila zopet v stari obseg in po Časlavu pridobljene dežele so odpadle ter živele zana-prej kot samostojne države. Ali tudi za Srbijo samo so se medtem razmere bistveno izpremenile. — Bizantinija, ki je doslej bojevala z Bolgarsko boj na življenje in smrt, je iskala in tudi našla v Srbiji naravnega zaveznika. To razmerje se med tem izpremenilo. Leta 971 so si Bizantinci osvojili celo Bolgarsko ter jo izpremenili v bizantinsko provinco; bizantinska država je na vsej južni in vzhodni črti obdajala Srbijo. Jasno je, da se sedaj tudi ta ni mogla ustavljati premoči oživiljenega Bizanca. Cesar Ivan Tamiskes je res poslal svojo vojsko v Srbijo ter si jo v kratkem pokoril. Srbski prvaki so našli pribežališče in zaslombe v državah ob Adriji in Pimorie je

Država macedonskih Slovanov.

Na usodo primorskih srbskih držav pa je znatno vplivala nova država, ki je nastala v tem med macedonskimi Slovani. O teh je bilo doslej malo govora; prišli so najprej in najebutnejše pod grški politični in kulturni vpliv in ni nam znano, če so si bili ustanovili v notranjosti kake večje politične organizacije. Iz dosedanjega opisa je že razvidno, da so bili ostali etnično nazavisni od državnih in narodnih središč srbskega in bolgarskega, ki sta se bili stvorili tekom časa.

(Dalje prihodnjič.)

Anekdota.

Paul Boncourt, katerega glavni poklic je odvetništvo, je nekoč branil moža, ki je ustrelil svojega tekmeča v ljubezni. Boncourt je bil mnenja, da je mož izvršil v afektu le uboj, dočim je govoril državni pravdnik o umoru, "kajti nihče ne nosi brez posebnih namenov revolverja pri sebi". —

— Popolnoma napačno! — je zaklical Boncourt. — Jaz na primer vedno nosim vse s seboj, kar je potrebno, da se — pregrešim proti pravici, in vendar se nisem še nikoli pregrešil."

PRVO LETOŠNJE SKUPNO POTOVANJE V STARI KRAJ

preredimo na francoskem parniku "PARIS", ko
odpluje iz New Yorka
na 23. aprila 1927.

"PARIS" je zlasti za tretji razred priznana najboljši parnik. Kakor na dosedanjih skupnih potovanjih se bodo tudi to pot nudile našim potnikom razne posebne ugodnosti in naš zastopnik bo potnike spremljal prav do Ljubljane.

Potniki naj se čim prej prijavijo, zlasti ne-državljeni, da jim bomo mogli preskrbeti še pred odhodom povratveno dovoljenje (Permit), na podlagi katerega se bodo lahko nemoteno vrnili nazaj v Ameriko.

DRUGO SKUPNO POTOVANJE SE VRŠI ISTO-TAKO na PARNIKU "PARIS" in sicer 4. JUNIJA.

Razume se, da Vas lahko in radi odpravimo z vsakim drugim parnikom.

Ravno tako se vselej obrnite na nas:

- 1) kadar ste namenjeni poslati denar v stari kraj;
- 2) če želite dobiti denar iz starega kraja;
- 3) ako ste namenjeni dobiti kako osebo v to deželo;
- 4) kadar rabite kako pooblastilo, izjavo, pogodbo, ali notarsko listino, ali če imate kak drug opravek v starem kraju.

SLOVENSKA BANKA

ZAKRAJSEK & ČEŠARK

455 W. 42nd Street : : New York, N. Y.

Z A N A Š E D O M O V E

KUHINJA

Rakova omaka. — Deni v kozice dve žlici rakovega masla; ko se speni, dodeni še tri žlice moke in mešaj, da zarumeni, zalij z zelenjavno juho, prideni dve sesekani sardeli in če treba, malo soli; dva rumenjaka žvrkljaj, pa naj ne vre več, da se rumenjaka ne vsrta. Na mizo daj to omako poleg toplih rib ali z ocvrtimi možgani ali s prižljcem.

Holandska omaka. — V enem pajntu vode kuhaj na koleške zrezano čebulo, korenine peteršilja malo zelene in par klinčkov. Posebej v snežnem kotličku mešaj 5 rumenjakov, prideni malo kisa, malo soli in precejeno juho od zelenjave, tolci z metlico na vreli vodi, da se zgosti, prilivaj med tolčenjem tri unče raztopljenega presnega masla, košček sladkorja in tri žlice moke, pa mešaj. Ko je svetlorumena, zalij z juho od čebulke; ko se malo pokuha, stresi noter še čebulko. Lahko pa prej čebulko drobno zrežeš te daš potem v omako.

Čebulna omaka. Deni v kozice dve žlici masla in žlico ali košček sladkorja. Ko se speni, prideni 3 žlice moke; ko je svetlorumena, dodaj tri žlice drobnozrezane čebule ter mešaj. Ko je še čebula rumena, prilij par žlic kisa in toliko juhe, da bo omaka gosto tekoča. Naj vre približno še pol ure. Ako treba, prideni še malo sladkorja in soli. Ali pa deni v mast prej čebule in ko je rumena šele moke, ko se ta malo zarumeni, pa zalij in kisaj.

Gorka gorčična omaka. K čebulni omaki, katera je pripravljena s sladkorjem in okisana z vinom, prideni nekoliko soka od pečenke, nekaj zrn popra, pimenta, malo limonove lupinice in košček kerberjevega lističa. To pusti, da se skuha. Primešaj pitem eno žlico francoske gorčice, nekoliko sardelnega masla in limonovega soka, pretlači, pa ne pusti več vre ti.

Porova omaka. Naredi se tako, kakor čebulova; le namesto čebule se vzame drobno zrezan por.

Česnova omaka. Zarumeni v masti košček sladkorja, prideni tri žlice moke; ko je svetlorumena, prilij par žlic kisa, primerno juhe in soli in 4 do 5 zrn drobno zrezanega česna. Ko malo prevre, je omaka gotova.

Česnova omaka drugače. Dve in pol žemlji obribaj, razreži na rezine, deni v lonec, vlij nanjo mrzle juhe ter postavi na štedilnik, da zavre. Potem dobro zžvrkljaj, prideni 2 ali 3 drobno sesekane stroke česna in malo kisa. Razcvri žlico presnega masla ter ga prilij omaki; če je treba, jo še osoli.

Koprova omaka. V bledorumeni prežganje deni žlico kisa in pest drobno zrezanega kopra ter zalij z juho. Ko je že malo pokuhan, prideni še par žlic kisle smetane; ko malo zavre, je gotova.

Hrenova omaka. Deni v kozice dve žlici masla, žlico sladkorja in tri žlice moke ter mešaj toliko časa, da bo svetlorumeno prežganje; nato prilij žlico kisa in toliko juhe, da je primerno gosto. Ko dobro prevre, prideni pest drobno zribanega hrena. Če treba, prilij še malo juhe ter osoli.

Hrenova omaka z žemljami. — Obribaj in zreži na rezine dve žemlji, vlij nanje mrzle juhe ter deni na štedilnik, da zavre. Potem dobro zžvrkljaj, prideni žlico kisa, za nožev vrh žefrana, dve žlici pečenega soka ali pa žlico razcvrtega presnega masla in pest zribanega hrena. Če treba, prilij še malo juhe ter osoli. Vreti pa ne sme več. Če pa deneš poleg žemelj dve ali tri zrna stolčenega česna kuhat, imaš česnov hren.

Mandeljnov hren. Razgrej dve žlici presnega masla in prideni tri žlice moke. Ko se speni, prilij pičlo en pint dobrega mleka, prideni košček sladkorja, malo limonove lupinice, pest olupljenih in dobro stolčenih mandeljev. Ko je vse dobro prevrelo, prideni pest zribanega hrena, deni v skledo in daj poleg mesa na mizo.

ZDRAVSTVO

4. Kdor ima mrzle noge, naj hodi po mokri travi. Pod mokro travo razumemo vsake vrste mokro travo, pa naj bo že tista rosna po dežju ali pa voda po njej napeljana. Bolj če je trava mokra, boljše zate in tem dalje hodi po njej. Navadno se tak sprehod razteza na kake pol ure. Ko si tak moker sprehod dokončal, potem urno obriši pritlikline z nog, kakor so na primer trava sama ali pesek itd., se hitro obuj, in sicer gorko obuj ter sprehod na suhem nadaljuj tako dolgo, da se ti mrzle noge popolnoma ogrejejo, kar boš navadno dosegel že v četrto ure. Poglavitno reč si tu dobro zapomni, da se namreč vselej po mokrem sprehodu obuješ popolnoma suho, sicer ti je nahod in prehlajenje takoj za petami.

5. Kdor nima zlahka prilike izprehajati se po mokri travi, tisti naj hodi po mokrih kamenitih tleh, če so mu morda ta pri rokah. Ako je, rečimo, kak hodnik ali kaka veža s kamenitimi ploščami potlakana, hodi ondi, ko si dobro polil z vodo, brzo gori in doli. Ako si sicer zdrav, smeš brez skrbi hoditi cele pol ure, bolehnim pa zadostuje tri do pet minut. Priporoča se tako prvi, kakor tudi drugi sprehod vsem tistim, ki imajo mrzle noge ali ki jih boli vrat, ki se prehlade vsakih pet minut, ki jih rada boli glava, in jim sili kri v glavo. Dobro je tudi vodi, ki jo na plošče vliješ, pomešati nekaj kisa (jesiha). Vse drugo velja, kar smo rekli, glede sprehoda po mokri travi.

6. Hodi po novopadlem snegu, ako imaš ozeblino na nogah, ali če te bole zobje. Izrecno opomnimo, da mora biti sneg šele na novo pal ker čer ne velja, kar smo rekli.

Tak sprehod naj traja tri do štiri minute. Prav tako je vsega pripočila vreden sprehod od 10 do 30 minut spomladi po snežni brluzgi, kadar gorko sonce prične privija ti sneg na vse strani. Zapomni si pa treba, da se po snegu ne sme nikdar hoditi, ako ti ni po vsem telesu gorko. Kogar mraz pretresava, ta naj se predvsem s kakim delom ogreje. Prav tako se ne svetuje hoditi po snegu osebam, katerim se pote noge, katerim so se odprle ozeblino.

Izvrstna in nadvse imenitna za vtrditev zdravja je hoja po vodi, rečimo po vodi do kolena. Hej, kako je to prijetno in kako ti to vtrdi živce in vsega človeka sploh; 2. taka hoja vpliva na ledvice in odceja človeku vodo, kar prepreči mnogo bolezni v mehurju in ledvicah, 3. ti olajša težko sopenje in odganja vetrove iz telesa; 4. ti prežene, ako te boli glava, sploh težko glavo. Ako nisi že od mladih nog brodil po vodi, prični z eno minuto tudi v najmrzlejši vodi in raztegni tako hojo sčasoma na 6 minut. Ako nimaš prilike dobiti zunaj primerne kraja za tako hojo, si to lahko prirediš v sebi ali v kopalnici.

8. Kdor ima v nogah malo krvi in ga torej vedno zebe, ta naj si poliva kolena z vodo in sicer iz vrča precej visoko. Voda naj bo kolikor mogoče mrzla. Pozimi ji brez skrbi pomešaj še celo snega. Tak mrzel curek poganja kri v spodnje dele nog in jim preskrbi potrebno gorkoto.

(Dalje prihodnjič.)

NASVETI

MAREC

(Dalje in konec.)

Poleg februarja je marec najugodnejši mesec za obrezovanje sadnega drevja. To važno delo pa moramo na vsak način izvršiti v toplih legah vsaj do srede v mrzlejših pa do konca meseca.

Vobče naj velja pravilo, da je treba mlado, visokodebelno sadno drevo, dokler ne prične roditi, vsaj nekolikokrat obrezati in ga s tem navajati, da se mu vrh razvije krepko in pravilno. Vzorno mlado drevo imej močno, gladko deblo, ki raste navzgor v srčno vejo, dva metra od tal imej prve 4 ali 5 vej, ki so v krogu razvrščene v enakih razdaljah kakor šibe pri dežniku. Režnja pritličnega sadnega drevja, posebno s pravilnimi oblikami, je posebno zapletena.

Mlademu drevju z gladko, nappeto kožo in šibkimi debli moramo sedaj puščati tako, da z ostrim nožem prerežemo kožo pri debelu v eni črti od vrha do tal. Dve taki črti z nasprotnih strani navadno zadostujeta. Paziti moramo pri tem delu, da porežemo samo kožo, ne da bi ranili les. Puščanje je zelo koristno tudi koščicastemu delu, posebno češnjam, ker jih obvaruje smolikavosti.

Pevsod vidimo mnogo krepko rastočega, a slabo rodečega sad-

nega drevja. Sedaj je čas, da ga precepimo. Posebno v naših razmerah, ko imamo toliko slabih, neprikladnih vrst, je precepljanje velikega pomena.

Ta način požlahtnjevanja se še najbolj obnese, ako cepimo v razkol ali pa v zarezo.

V marec je najprimernejši čas za saditev sadnega drevja. Seveda to lahko opravimo že v februarju, posebno v toplih legah. Kdor je vse pripravil za saditev, zlasti jame in kole, bo to delo lahko hitro in dobro izvršil. Glede sajenja naj opomnim samo to: 1. Sadi drevje takoj, ko ga dobiš, ako je zemlja dovolj obsušena. Vsako odlašanje je le v kvar. 2. Tik pred saditvijo obreži debelejšje korenine. Koščicasto drevje (češplje, marelice, breskve itd.) moramo na vsak način pri saditvi jako skrajšati v kroni. 3. Sadi drevje rajši previsoko nego pregleboko! Ako si pripravil dovolj obširno jamo, se zemlja v njej kolikor toliko u-sede in ž njo vred tudi drevo. Visoko posajeno pride na ta način v pravo lego. 4. Novo posajeno drevo samo pripni h kolu! Šele jeseni ali drugo pomlad ga trdno poveži. 5. Kolobarja okoli drevesa nikar ne obsej s travo ali deteljo, ampak posuj ga nadrobno z gnojem, ki ga zavaruje proti kurjim krempljem s trnjem ali smrekovimi vejami! 6. Ob suši prilij vaj nanovo posejanemu drevju.

V drevesnici je ob ugodnem vremenu sedaj najpripravnejši čas za cepljenje pri tleh ali pa v vrhu. Čim preje izvršimo to delo, tem boljši uspehi. Divjake cepimo kakih pet centimetrov do tal, ne pa 20 do 30 cm, kakor vidimo v mnogih krajih. Obrezovanju starejših drevesničnih letnicov in prirezovanju vrhov za vzgojo krone, ne smemo odlašati nič več. Obrastke po debelu na dve, triletnih cepljenci skrajšamo na 8 do 10 cm, najmočnejše odstranimo popolnoma! Prav tako je čas, da na čep prirežemo lanske okulante, ako jih nismo že februarja ali jeseni. Popolnoma napačno je, krajšati divjake prav do žlahtnega očesa, kar tu pa tam vidimo še dandanes. Jeseni zrigolani prostor za nov drevesnični letnik poravnamo in zasadimo z divjaki, ki jih bomo avgusta okulirali ali pa drugo pomlad cepili na mestu. Tudi ročne cepljence posadimo v drevesnico čimpreje mogoče.

Voluharju je treba napovedati iznova boj na življenje in smrt! Koder hudo gospodari, ne kaže saditi pritličnih jablan, ker so mu prava slaščica.

Ako se hočemo ubraniti občutne škode, ki nam jo leto za letom prizadevajo glivičaste bolezni, je sedaj zadnji čas, da popršimo vsaj mlajše drevje, ki ni previsoko in nima prevelikega obsega, in pa pritlično z dveodstotno raztopnino bakrene galice in apna, ali z drevsnim karbolinejem ali pa z žveplenim apnom. To velja seveda tudi za drevje v drevesnici.

DOPISI

(Nadaljevanje s 2. strani.)

ki bi zadostoval za kurjavo. Prejšnje čase so sekali najlepša drevesa in jih imeli za plotove, kaj pa danes? Ako hočejo postaviti žičnato ograjo, morajo že kupovati kole. Drevje, ki bi danes veljalo tisočake, so poprej sežigali, niso pa vedeli, da enkrat vsake reči zmanjka in tako tudi lesa; sčasoma ga bo zmanjkalo po vsej Ameriki.

Že danes je mehki javor, oreh in beli hrast skoraj popolnoma iztrebljen. Kar ga je pa še ostalo, je pa silno drag. Pomislite, orehova deska, en čevljev v kvadrat, stane 35c, torej sto čevljev \$35! Kaj pa je sto čevljev? 10 desk po 10 čevljev dolgih in 12 palecev širokih. Ravno tako je z drugim lesom, ki ga primanjkuje. In tako bo s časom tudi z vsem drugim lesom. Danes se še dobi les po \$5 za sto kvadratnih čevljev. Kaj pa bo čez dvajset let? Ravno to, kar je danes z orehom.

Razen premogorovov je tudi precej tovaren ene in druge vrste, kakor tudi precej lepih in velikih farm. Glavni pridelek je koruza; z žitom se ne pečajo posebno; ne vem, ali ne uspeva, ali je preveč dela; skoro gotovo bo zadnje.

Kot sem že omenil, je severovzhodni del države sama ravnina, jugo-zahodna stran pa je malo valovita in zelo slikovita. Začnejo se mali holmi okrog Johnsona in bolj kot greš proti jugu, lepše se razvijajo ti holmi, nekoliko poraščeni, kjer se vidijo lepi pašniki. Zemlja je dobra, pa jo ljudje sami kvarijo, ker preveč v mokrem orjejo in pri tem izgubi mnogo na kvaliteto; postane nekako taka kot opeka, če ni žgana. — Kolikor sem občeval z ljudmi, moram priznati, da so prijazni.

Glavna reka je Mississippi, ki začne iztekati v Deer River, to je malo jezero v Minnesoti. Tako teče ob meji Wisconsin skozi Illinois in se steka v reko Misouri v Sant Louis, Mo. Pri Cairo, Ill., pa se pridružita še dve drugi reki, — Illinois in Cumberland River, na kar teko skupaj ob meji Kentucky skozi do New Orleansa, La., kjer se izlivajo pod imenom Mississippi River v morje.

Najbolj čudna pa je ta država pri tem, ker ima dvoje vrst podnebja. Ko je na severu huda zima, je na jugu pomlad, na severu sneg, na jugu pa ptički gnezde in vse je v cvetju. Divjačine v tej državi ni, razen kaklega dolgouhega zajca. Koder je človek naseljen, tam ni prostora za divjačino.

Pozdrave vsem Slovincem, tako tudi onim v opisani državi!

Joe Hribernik, L. Box 28,
Glencoe, Ohio.

(Popravek. — Pri zadnjem članku J. H. o državi Arkansas, je v zadnjem stavku nagajal hudomušni tiskarski škrat, ki je zmešal tako, da je bilo napisano: "... pozdravljam Slovence, posebno ne za Huntington." Mesto tega se mora glasiti: "... pozdravljam Slovence, posebno one na Huntington." Op. ured.)

"Naš Dom" mora v vsak slovenski dom v Ameriki!

VERSKI BOJ V MEHIKI

Mehiko, glavno mesto. — Mehški verski boj je stopil v novo stanje. Vlada je dovolila protestantskim duhovnikom, da smejo opravljati cerkvena opravila za dobo šestih let, medtem pa bo vlada delovala na to, da bodo domačini prevzeli njih posle.

Takoj nato pa je nadškof Ruiz y Flores, ki je izza izgnanstva nadškofa Díaz postal voditelj katoličanov v Mehiki, objavil pasterški list, v katerem naroča vernikom, da v sedanjem času sami opravljajo cerkvene dolžnosti in obrede.

Zveza Centralne in Južne Amerike ter Antilov je objavila oklice za generalni bojkot toľko časa, dokler ostanejo čete Združenih držav pod katerokoli pretvezo na zemlji katerekoli sestrške države.

SAMOMORI V LJENINGRADU

"Krasnaja Gazeta" poroča o stalnem naraščanju samomorov v Leningradu. V letih 1917 — 1924 si je vzelo življenje 1119 mož in 686 žensk, največ v starosti 20 do 30 let. Med njimi je največ mestnih stražnikov, potem sledijo učitelji, časnikarji, knjigovodje in obrtniki. Pretežno večino samomorilcev tvorijo Židje. Vzroki so službene neprilike, zapravljen državni denar, razočaranje nad življenjem in komunizmom ter rodbinske nesreče.

20.000 LET STARO MESO

V Dikovini na ozemlju transbajkalske Sibirije je neki gostilničar serviral gostem pečeno meso soma. Kmalu je zato izvedel nadzornik za prehrano, prvič, ker gostilničar ni plačal predpisane takse, drugič pa, ker je bilo nerazumljivo, odkod som. Ko je nadzornik pokusil meso, je izjavil, da je popolnoma zdravo in užitno. Gostilničarka je nato povedala, da prinaša meso neki drvar, za kar je dobil že okoli 50 steklenic vodke. Povedal pa ni, odkod ima meso. Ko so drvarja poiskali, jim je povedal, da je meso izkopal iz tal. Šli so z možem na dotično mesto in res našli v zemlji ogromen trup. Bilo je to zdravo sveže meso, katero se je tako ohranilo vsled mraza. Nato so kopali okrog najdene živali, in ko so jo popolnoma odkrili, so ugotovili, da imajo pred seboj ogromnega mamuta z mladičem vred, ki je živel v prazgodovinski dobi. Mladič je bil tako velik, kot so današnji sloni. Razen luknje, katero je napravil drvar, ko je zalagal gostilničarja z mesom, sta bila trupa popolnoma v redu in dobro ohranjena. Radi kake nezgode v prastarih časih sta bila mamut z mladičem vred zakopana, a sta se vsled arktičnega mraza ohranila do današnjih dni.

MARK TWAIN IN NJEGOV BRAT

Nekega dne pride k slavnemu ameriškem humoristu časnikarski poročevalec, da bi ga izprašal o njegov družini.

"Ali ste edini otrok Vaših staršev, ali imate kaj bratov in sester?"

"Žal, da se na to ne morem spomniti," odgovori Mark Twain.

"Kake to? Ali ni ta podoba našten, ki je vam tako podobna, podobna vašega brata?"

"O, zdaj se mi nekaj sveti v glavi. To je William, ali Bill, kot so ga navadno klicali."

"Ali je mrtev?"

"Gotovo, a saj jaz tako mislim. Pri celi stvari je neka skrivnost.

Bila sva namreč dvojčka, umrl Bill in jaz. Nekega dne — stara va bila komaj dva tedna — so naju zamenjali v kopelji. Eden od naju je nato umrl, toda ne vemo, kateri. Nekateri mislijo, da je bil Bill, drugi pa, da sem bil jaz. Zdaj pa vam hočem povedati še neko skrivnost, ki do danes še ni bila pojasnjena: eden od naju je imel na roki zelo vidno materino znamenje. To sem bil jaz in ta otrok — je umrl. Jaz tedaj nisem jaz, saj nikdo ne ve tega."

Poročevalec je hitro pograbil klobuk in brez vsakega nadaljnjega vprašanja naglo odšel.

JAPONSKE ŠALE

Znano je, da so Japonci izredno vesel narod in uganjajo skozi celo leto šale, ki so pri nas dovoljene kvečjemu 1. aprila. Naj se n. pr. ne čudi pešec, če mu izpodrsne da se mu bodo krohotale vse priče te nesreče. Če stopi elegantna dama v mlako, če obrizgne gizdalin z blatnem mimovozeči avto, se smeje vsa ulica. Med prijatelji je tudi dovoljeno, izpodbiti gostu stel, če se hoče vsteti k mizi, ponuditi mu leseno ribico ali na krožnik pritrjen kos mesa in slično. Neki znani šaljivec ni hotel izgubiti svojega slovesa tudi po smrti in šel je na grmado s celim šopom raket pod svilen obleko. Ko so sežgali truplo (ki je obvezni pogreb), so blesteli v nebo celi snopi pestrih zvezd. Rajnik bi lahko bil vesel uspeha: Vsi pogrebi so se dolgo in glasno smejali.

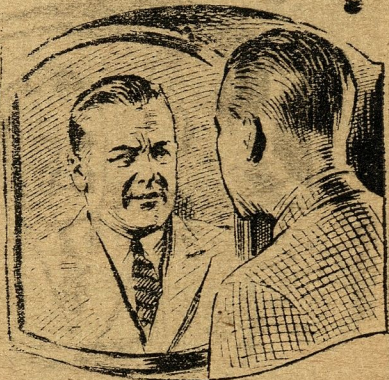
ZVESTI JRIJATELJ

Dva mladeniča sta se kopala v Croncolahu blizu S'dneja v Avstraliji. Prišla sta precej daleč od obrežja. Nenadoma se je prikazal morski volk, pograbil za nogo 16-letnega Johna Alcoma in ga vle-

ke lv globino. Tovariš potapljačega se, Gibbs, mu je sledil pod vodo, prijel je morskega volka z zobmi za plavut in ga začel s pestmi mlatiti po glavi. Pošast je izpusila svoje žrtev in Gibbs je rešil tovariša na kopno. Žalibog je Alcoma umrl vsled izkrvavitve na poti v bolnišnico.

NE PREOBLOŽITE SE ZA BODOČNOST

Ako kupite drage kamne, pohištvo, kožuhe, radio, drage avtomobile po zmernih odplačilih, so ti izdatki velika ovira pri vaših prihodnjih dohodkih in plači, ako živite, ne da bi se brigali za svoj



želodec, ako preveč jeste, ako jeste prehitro itd. S tem si tudi preobložite bodočnost in kmalu boste videli, da ste kot kup razvalin vsled kroničnih želodčnih bolezni. Trinerjevo grenko vino se je v 37 letih izkazalo kot zanesljivo želodčno zdravilo, ki čisti čreva in jih drži čista, odpravi slabo prebavo in slab tek, zaprtje, p'ne, glavobol in slične želodčne bolezni. Pri tem pa vedno pomaga. Mr. Pilar Ramirez nam je pisal 7. februarja iz Richvale, Cal.: "Trinerjevo vino je zelo pomagalo moji ženi." Kupite v lekarni eno steklenico še danes! Vzorčne steklenice pošilja proti prejemu 15c Joseph Triner Company, 1333 So.

NAZNANILO

Naznanjamo našim čitateljem, da je naš zastopnik

Mr. John Jakopich
Red Lodge, Montana,

pooblaščen pobirati naročnino za list "Naš Dom" za Red Lodge in okolico in ga našim rojakom toplo priporočamo.

Uprava "Našega Doma".

FRANK REICHMANN

Vsake vrste meso vedno sveže.

Domače kranjske klobase.

606 FRESH POND ROAD, RIDGEWOOD, L. I.

Narčila se dostavljajo v stanovanje.

Govori se slovensko.



ŠEST DNI PREKO OCEANA

Najkrajša in najbolj ugodna pot za potovanje na ogromnih parnikih:

"FRANCE" 12. marca — 2. aprila

LA SAVOIE — 23. marca.

VAJKRAJŠA POT PO ŽELEZNICI. VSAKDO JE V POSEBNI KABINI Z VSEMI MODERNIMI UDOBNOSTMI.

Pijača in slavna francoska kuhinja. Izredno nizke cene.

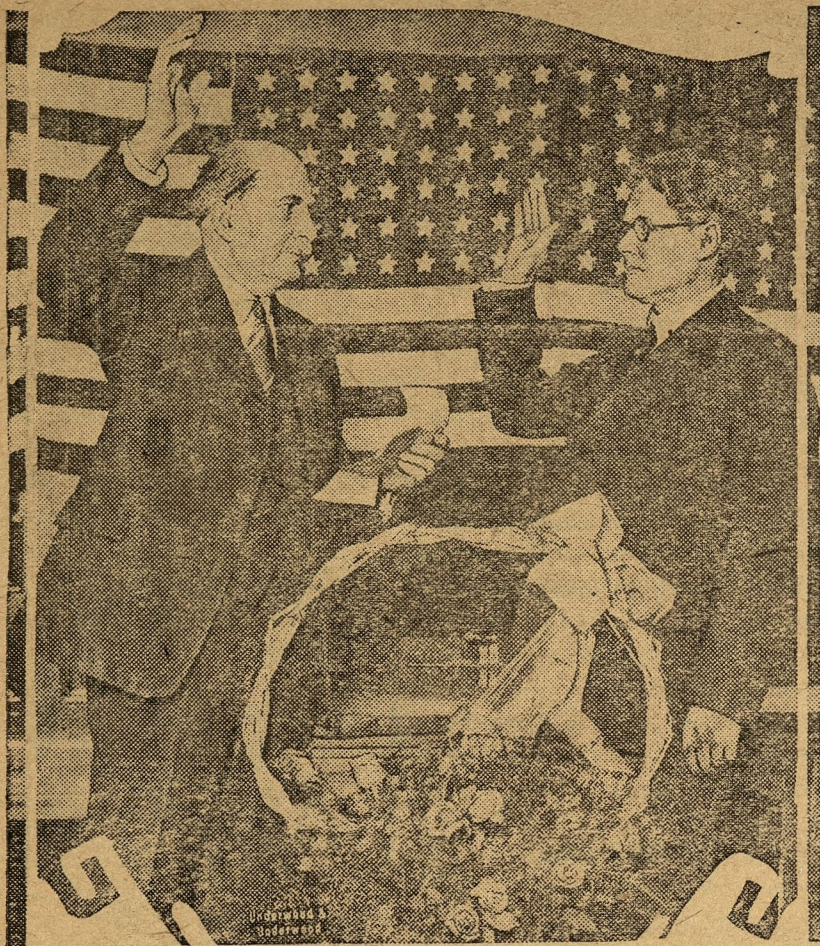
Zajamčite si prostor za prvo vožnjo novega velikana

"ILE de FRANCE" 2. julija 1927

Vprašajte kateregakoli pooblaščenega agenta ali:

FRENCH LINE — — — 19 State Street, New York

ZAPRISEGA OKRAJNEGA PRAVDNIKA



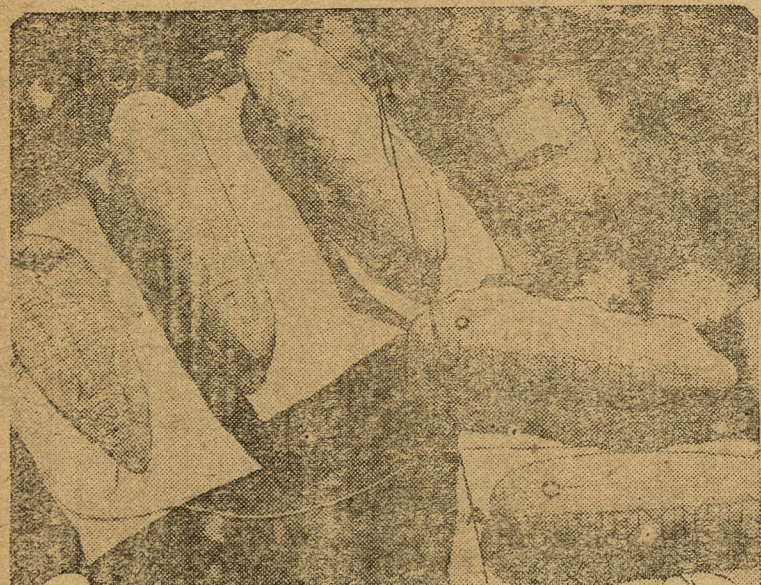
Na sliki vidimo E. Q. Johnsona (desno), ki je bil zaprisežen za okrajnega pravdnika za severni del države Illinois.

POLET OKOLI SVETA V 24 DNEH



Major Lester D. Gardner (desno), poznan potovalec po zraku in izdajatelj lista Aviation, izdeluje načrt za polet okoli sveta v 24 dneh. Gardner bo odpotoval iz Washingtona, ko bo odprta zračna črta Moskva - Peking. Na levi (sedeč) je predsednik zračne družbe Porter Adams, stoječ pa tajnik tekmovalne družbe Carl F. Schory.

"OČI MORNARICE" V GUANTANAMO



Na sliki so zrakoplovi, pripravljeni, da jih prenesejo na bojne ladje atlantske mornarice v Guantanamo, kjer se vrše pomorski manevri.

FRANCOSKI MORNARJI V ŠANGHAJU



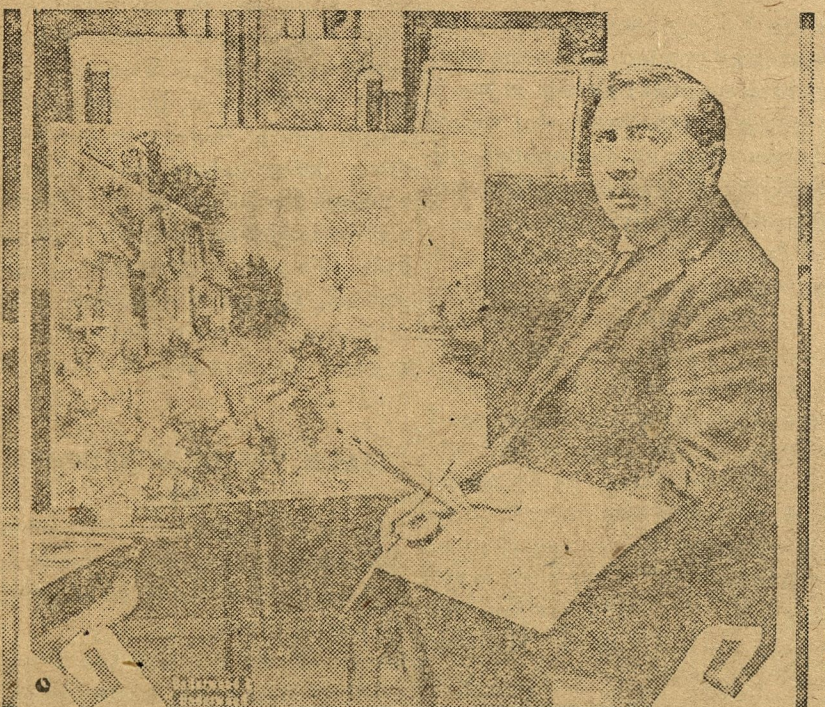
Na sliki vidimo francoske mornarje, ki korakajo po ulicah Šanghaja po izkrcanju z bojnih ladij.

DEČEK ZAVAROVAN ZA MILJON DOLARJEV



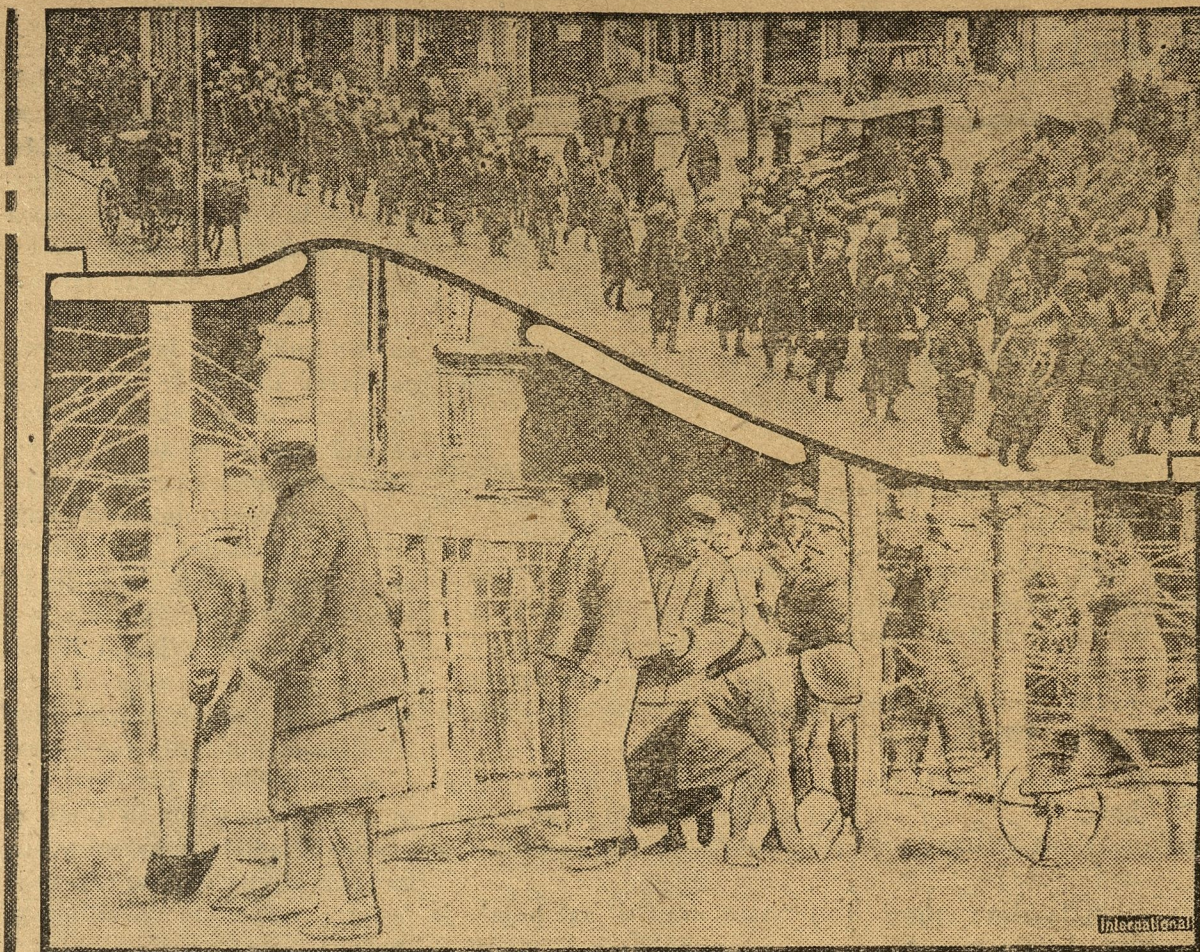
Na sliki je Frank E. Campbell, ml., sin milijonarja Franka Campbellja iz New Yorka, ko podpisuje polico, ki ga zavaruje za en milijon dolarjev. Poleg njega sedi agent zavarovalne družbe Wash Young, za njim pa stoji njegov oče. Campbell, ki je star 14 let, je najmlajši deček na svetu, ki je zavarovan za en milijon.

ODLIKOVANJE SLAVNEGA SLIKARJA



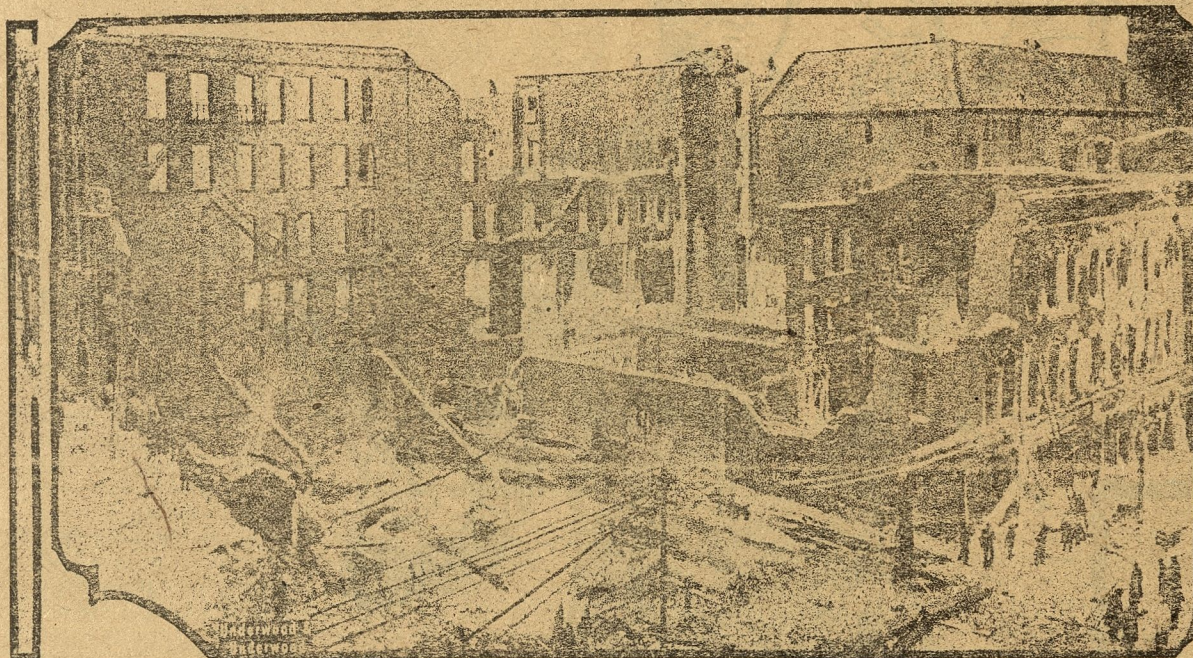
Slavni ameriški slikar Aston Knight, ki je posebno poznan po svojih pokrajinskih slikah, je bil od francoske vlade odlikovan z redom častne legije. Na gorenji sliki ga je videti v njegovem ateljeju v Parizu.

ZAVAROVANJE ŠANGHAJSKIH KONCESIJ



Anglija naglo pošilja svoje vojaštvo v Šanghaj in se tudi drugače pripravlja za obrambo mednarodne naselbine. Na gorenji sliki korakajo vojaki po mestu, potem ko so se izkrcali z ladij. Spodaj pa vidimo delavce, ki postavljajo žično ograjo.

POŽAR POVZROČIL MILJON ŠTODE



Slika nam predstavlja pogorišče v Bangor, Maine. Požar je napravil za milijon dolarjev škode.

NAJPOPOLNEJŠE NOGE MED DIJAKINJAMI



Dijakinje na Pennsylvania vseučilišču so priredile tekmo za najpopolnejše noge v namenu, da se odpomore onim dekletom, ki imajo na kak način pohabljenе noge. Na sliki je osem deklet z najpopolnejšimi nogami.

POLET ČEZ ATLANTIK



Ameriški avijatik poročnik N. Davis se je prijavil za tekmeča k poletu preko Atlantika za Ortigovo nagrado v znesku \$25.000.

FULTON R. GORDON



Miljonar Fulton R. Gordon iz Washingtona je dobil grozljivo pismo, v katerem mu piše naroča, da mora položiti na neko označeno mesto \$10.000, ker drugače ne bo varen za svoje življenje. Gordon, ki je star 58 let, se je pred kratkim poročil z belniško strežnico Ellen Grey, staro 26 let. — Gordon je zadevo prijavil policiji.

ANGLEŠKI ZASTOPNIK



V sedanjih homatijah na Kitajskem je Anglija poslala na Kitajsko vojne brodogojce z močno posadko. Owen O'Malley, katerega je videti na sliki, pa se pogaja z zunanjim ministrom Kitajske Čenom.

Stopinje v slov. literaturo.

MI.

Ivan Lah.

Mi, bratje, borilci smo levega kri-
la,
ki udarjamo vedno v pravo stran,
in kjer navalila največja je sila,
tam smo se krepko postavili v
bran.

Mi vemo, kdo v sredi v boj krepko
posega,
ni prvič zaveznik nam bratski Hr-
vat;
kjer pesem se naša junaška raz-
lega,
tam družijo se v boju, kdor bratu je
brat!

Mi vemo, kdo v desno junaško pot
seka,
poznani so po svetu brat Srbin ju-
nak,

ne ustavi ga gora, ne ustavi ga
reka,
in kjer obstoji je viharen oblak.

Mi vemo, kaj v bojem težkem nas
čaka,
mi vemo, kaj hoče sovražnik od
nas,
mi vemo, zakaj domovina nam
plaka,
mi vemo, kaj zmaga in kaj je —
poraz.

In Soča je naša tekla krvava,
brani bregove smo skalnate nje;
mi vemo, kje narod pod grudami
spava,
kje tuje si last zdaj
njegovo laste!

Mi vemo, kje v polju so naši gro-
bovi,
kje zemljo oral naš slovenski je
ded;
mi vemo, zakaj Triglava vrhovi
tako ponosno gledajo v svet.

O, bratje, tu treba je krepko dr-
žati,

tu bide sedaj odločilni se boj;
umakniti se — pomeni izdati;
kot skala tu vsak na mestu obstoj!

Od gore do gore povelje odmeva
in morje nam bojno pesem buči,
že solnce svobode vrhove obseva,
že v jutru žar novega dneva žari!

Gore se bude. In glej, že vstaja
z mogočno vojsko kralj naš Mat-
jaž
in z juga mu roko junaško podaja
sam kraljevič Marko — zaveznik
naš.

Zato mi bojvnički levega krila
krepko stisnimo svoje pesti,
ne bo nas sila sovražna razbila,
svobode smo boreci in svoje — časti

In komur ni mar svobode in zmage
naj sprejme na čelo pečat izdajice;
kdor naš je, ta bide do zadnje se
srage,
saj "stara pravda" naš bojni je
klic!

V LONDONU JE 70 MILIJONOV PODGAN

V preteklem letu so na Angleš-
kem pokončali okoli 10 milijonov
podgan. Statistiko vodi neki Mr.
Philips, kateri je ustanovil orga-
nizacijo, ki ima namen popolnoma
zatreti podganjo nadlogo. Ta or-
ganizacija uživa splošno zana-
nje in ustanovitelj je nastavljal
par sto ljudi, ki so izvežbani pod-
ganolovci. Philips je nekemu ča-
sopisnemu poročevalcu zatrjeval,
da miši mnogo več škode povzro-
čajo kot pa podgane. Na petnajst
miši, pride ena podgana. Nadalje
pravi ta izvedenec, da bi podga-
ne izpodkopale hišo, ako bi jih ne
pregajali. Po njegovi cenitvi je v
Londonu samem najmanj 70 mi-
lijonov podgan. V petdesetih letih
se je število podgan in miši kljub
izboljšanim uničeval. sredstvom
silno pomnožilo. V Londonu, kjer
se nahajajo posebno ob Temzi o-
gromna skladišča, v katera se ste-
ka blago iz vsega sveta, napravijo
podgane vsako leto večmilijonsko
škodo.

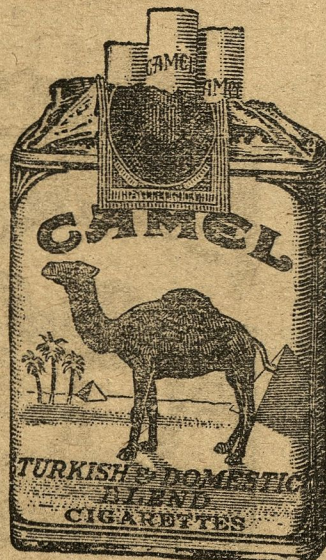


Moderni
kadilci
se vesele
mile
izrazitosti
Camel

KADILCI te moderne dobe cenijo
gladko, mile izrazitost Camels—okus
in dobroto, ki prihaja od najbolj iz-
branega tobaka, kar ga raste. Stalno
naraščujoča priljubljenost Camel's
pri modernih kadilcih ji daje naj-
večjo prednost, kar jih je kdaj imela
kaka cigareta. V kakovosti in slavi
je Camel najvišja.

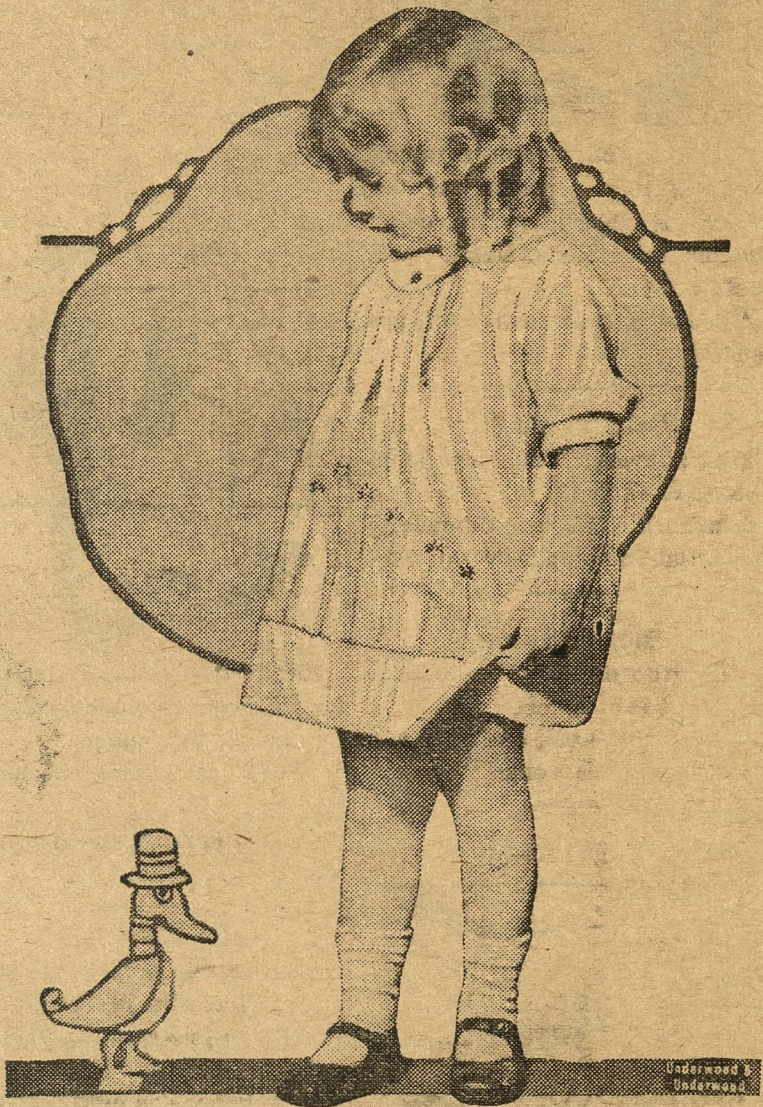
Seznajte se s cigareto, ki je osvojila
moderne svet. Ničesar podobnega
ni, — neoziraje se na ceno. Vedno
sladka, vedno mila najboljša ciga-
reta, kar jih je bilo kdaj napravlje-
nih.

"IMEJTE CAMEL."



Our American Generation

WASH FABRICS FOR TOT'S FROCKS STRESS BOTH PLAIN AND PRINTS



WHEN winter begins its lingering farewell and signs of spring timidly appear, mother's fancy gaily turns to thoughts of sewing for the children. Yes "gaily" is a word well taken, for isn't it fun to make pretty clothes for little tots? Just in choosing the materials, there is a lot of joy. The very breath of spring is in the fresh ginghams, the crisp organdies, sheer swisses, and voiles which flaunt their gay colors from the counters of every washgoods section.

If one plans to decorate the kiddies' frocks with lots of handwork, then of course the plain solid colors are wanted and they are to be found in cotton broadcloths, pongees, fine sateens and linens—materials most suitable for early spring. Among the newest items is rayon alpaca—and a delightful fabric it is, never losing its silky sheen when laundered.

As to embroidery there is no end to the novel new ideas. Among the cleverest is that of working bright solid colored fabrics which launder with gay woolen yarn, in cunning flower clusters. Another interesting trend in decorative handwork is to

combine conventional hemstitching or faggoting with natural flower designing. The picture shows the idea. Not only does this look lovely on plain backgrounds, but done in crosswork stitch on gingham checks for the hemline and the upright stem-like lines, the effect is unique, especially if daisies done in "lazy-daisy" stitch are added.

Most dresses for the very little tots subscribe to the full-from-the-shoulder line, achieved through plaits or shirring or smocking. Sleeves for the most part stress the little puff. The sleeveless armhole is forecast for prints and ginghams as well as sheer frocks.

Most unusual are the new prints and altogether fascinating. Printed pique and linen prints make up effectively and are very adaptable for children's dresses. Prints in Rumanian colors are especially favored for little folks' clothes, and printed sateens are among the season's favorite fabrics. Indeed the list of suitable materials for children's wear might be continued indefinitely.

JULIA BOTTOMLEY.

(© 1927. Western Newspaper Union.)

This Mortal Life Merely Qualifying Ground for the Life Hereafter

By REV. DR. BENNETT, Dean Chester Cathedral, England.

UNLESS man qualifies himself during his sojourn on earth he cannot hope for any sort of life in the world to come. The outstanding lesson of the whole organic process of life is that any organ which would enrich itself must first qualify itself, and, therefore, if we who are here are to have any life at all hereafter we must qualify ourselves. And that is the sole purpose of the life we spend here—to qualify ourselves, to save our soul, that bundle of our doings and our thinkings which we create for ourselves.

Since man must qualify himself for life hereafter, he can merit only complete destruction if he does not tend his soul, as is the purpose of life. I do not believe that there is any such thing as "eternal punishment," because if there is to be punishment there must be life, and that life is to be attained only by man's efforts to qualify his soul here, and such qualification merits not punishment or destruction but the reward of an eternal life.

DADDY'S EVENING FAIRY TALE



by Mary Graham Bonner
COPYRIGHT BY WESTERN NEWSPAPER UNION

WANDERING PUSSY

Pussy hated home. She liked to go off with all the other cats of the neighborhood. And yet the funniest part was that Pussy's home was so delightful.

She had as nice a home as any little cat could wish for.

She lived with her mother and two little sisters and brothers in a kitchen which was part of a very fine house.

There they had a box back of the big kitchen stove which was full of soft cushions.

There was always a large bowl of milk on the floor in a corner of the kitchen.

Three times a day they got big meals and quite often in between times.

Katy, the cook, was very fond of cats and spoiled them all she could, which was really a great deal.

But in spite of all these comforts and luxuries Pussy loved to wander.

One day after Pussy had been home some time, during which time the cook, the old mother cat and all Pussy's sisters and brothers had tried to make her life in the kitchen so attractive that she would not want to leave it, off she went again.

She met some other stray cats, her wild friends.

They all said:

"Why do you want to be petted by your mother?"

"Aren't you big enough to look after yourself?"

"You don't want to be a little molly-coddle and drink milk out of a bowl and have your food all cut up for you."

"That's simply ridiculous. Come with us. We lead a free life and an exciting one."

"We never know when we'll catch a mouse or whether we'll find anything to eat in the garbage tins or not."

And once more little Pussy was influenced by the naughty cats, and off she went with them.

She got into many a scrimmage, but she tried to make herself think it was great fun.

One night, though, they were all hidden in a cellar.

They had crawled in through an



They Had a Box.

open window through which coal was put in.

But when they went to get out, having learned there were no mice, they found the window had been closed and they could find no way of escaping.

Oh, how cold it was, and Pussy was so hungry!

It was dark in the cellar, too.

The ice box was quite empty, and, finding no food anywhere, they all began to quarrel.

Now, in Pussy's home there was never any quarreling, and Pussy felt very unhappy.

Besides, she was bitterly cold, and her throat was sore and swollen.

In the morning, though, good luck brought the coal man with more coal for the cellar, and the window was opened.

Pussy simply ran for home. No one scolded her when she reached the warm kitchen again, and they all acted as though they realized she had been taught a severe lesson.

The cook rubbed liniment on her poor swollen throat, and she had such a good drink of milk.

And never again did Pussy leave home!

PUZZLES

Why is the letter G like a plum cake?

Because it makes a lad glad.

* * *

When is a school boy like a stamp?

When he is made to stick to his letters.

* * *

Why did the milk sour?

Because it heard the ice cream (scream).

* * *

On which side of a jug should the handle always be?

On the outside.

* * *

When can water be carried in a sieve?

When it is frozen.

* * *

Why is charity like an umbrella?

Because it is most useful when most widely extended.

* * *

If a boy swallowed his teaspoon, why could he not go to the doctor?

Because he could not stir.

* * *

What word is that which although it has eight letters, will have ten after we have taken away five?

Tendency.

What is that which adding to it becomes smaller? A hole in your stocking.

* * *

Why were the Middle Ages like the hours after sunset? It was night (knight) time.

Kentucky Futurity Is Increased to \$26,000

The value of the Kentucky Futurity for foals of 1927 has been increased to \$26,000 by the board of managers of the Kentucky Trotting Horse Breeders' association.

The increase was in the form of a \$5,000 pacing division added to the stake. The value of the main trotting division for three-year-olds will remain at \$14,000, and of the junior division, for two-year-old trotters, at \$7,000.

Nurmi Is as Talkative as Clam When at Home

Paavo Nurmi, Finnish running marvel, who never has been loquacious, is described as even more reticent since he returned from his tour of the United States last year. The sports writers at Helsingfors take every opportunity to tease him about this, and one writer says that "while it may be all right to emulate President Coolidge's reserve when visiting him in Washington it is not proper to accord silent treatment to the president of Finland."

Nurmi's first meeting with President Relander of Finland on returning from the United States is said by the newspapers to have consisted of the following dialogue:

"How did you like your stay in America?" "Well."

"What impression did President Coolidge make upon you?" "Yankee." "Didn't you tire of establishing new world records?" "No."

"What did you think of the request to sit for a bust of yourself?" "Clever idea."

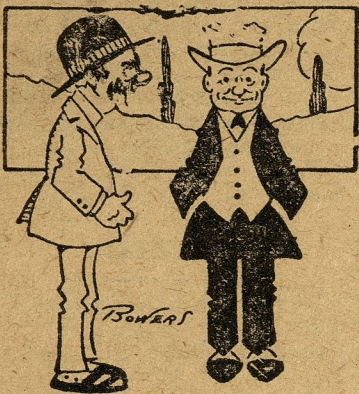
"How did you like the bust?" "Frightful."

"Why?" "Because."

The president, according to newspapers, then gave up in despair.

Humor in satira.

Junak



"Črvan", prigovarja prijatelj, "nehaj vendar piti, kajti v žganju je tvoja največja nevarnost."

"E, jaz sem star vojak", pravi Črvan, "in kjer je največja nevarnost, tja se najraje vržem."

Bojazljivec.

Blaž je bil majhen človek. Neka dne gre s svojo boljšo polovico v zverinjak in ko se vstavi pred kletko povodnega konja, pravi Blaž: "Kako čudna riba je to; kaj ne?"

"To ni riba. Povodni konj spada med plazivce."

S tem se je pričel prepir, ki slednjič tako vzkipi, da prične žena vdrihati z dežnikom po možu. — Mali mož zbeži, žena pa za njim.

V istem trenutku pa je paznik ravno odprl levovo kletko in mali mož skoči vanjo. Skrije se za največjega leva in gleda preko njegove grive svojo ženo, ki še vedno vihti svoj dežnik in vpije: "Bojazljivec, bojazljivec!"

Raztresenost.



"Včeraj zvečer sem srečala tvojega moža, pa me ni videl."

"Saj res; mi je že povedal."

Obratno.

"Ali je norost zadosten vzrok za ločitev?"

"Ne, ampak za ženitev."

Poljub na roko.

Kmet je pripeljal drva za plesno dvorano v mestu. Ravnatelj mu da tudi vstopnico. Zvečer pride kmet na ples in z odprtimi usti gleda vesel zabavo.

Doma pa pripoveduje svoji ženi: "Čudni ljudje so meščani, kot psički. Ko gospod vstopi v dvorano, prime gospodično za roko, jo pritisne na nos in povoha. In tako dela pri mnogih, dokler ne najde katere, ki tako diši, kot njemu ugaia in potem ž njo pleše ves večer."

Okusno.

Gost: "V potji; pa so muhe."

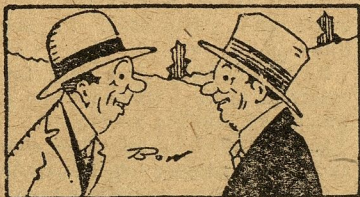
Krčmarica: "E, pa so tudi rožne vmes."

Zamotana stvar.

Profesor (z ženo in psom): — "Radi bi se peljali z avtomobilom, toda pod pegojem, da se zavežete s tem, da mi sežete v roke, mesto da bi prisegli, da boste ves čas trezni."

Avtomobilist: "Dobro, gospod profesor, toda bodite tako prijazni, da peljete najprej vašo gospo soprogo k zdravniku za živčne bolezni, naj jo preišče in naj z zdravniškim izpričevalom potrdi, da je gospa soproga duševno zdrava. — Potem pa peljite še vašega psička na živinozdravniško kliniko, kjer naj ga preiščejo, ako nima stekline in če ne ponesnaži sobe. Medtem pa bom stopil v to-le ogstilno in se bom pripravil na prisego."

Dva očeta.



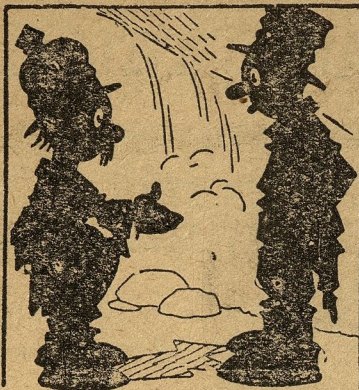
"Ta malopridnež je žebelj za mojo krsto. Kaj naj naredim z njim?"

"Kar se napravi z drugimi žebli: vdari po njem!"

Času primerno.

Gospa, na izprehodu s svojo 20-letno hčerko, sreča poznanega gospoda. "Poglejte no, gospa," — pravi gospod, "to je vaša gospodična hčerka. Kako je zrastle! Gospodična, spominjam se, da sem vas poznal, ko ste nosili še dolgo krilo."

Potem seveda. . .



"Nikakor ne morem razumeti, zakaj se vedno pritožujete čez svojo ženo; lepa je, pridna, delavna, zna kuhati, zna šivati, peči, prati. . ."

"Vse lepo, toda zna se tudi pretepati."

Tako ni mislila.

Stara devica: "Ana, ali se je kanarček že skopal?"

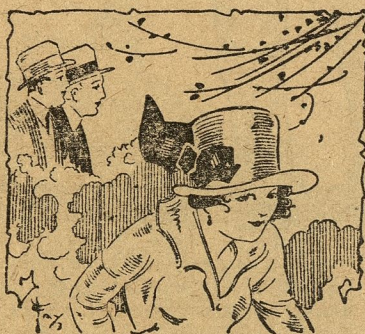
Služkinja: "Da, gospodična; sedaj že lahko vstopite."

Nepremišljeno.

"To grdo obleke ti je pa gotovo izbral tvoj zaročenec."

"Gotovo; saj veš, da ima v vseh stvareh tako slab okus."

Mučenik.



"Moja stara vsak dan leta v cerkev k misijonskim pridigam, potem pa doma stresa nad menoj svojo pobožnost in gorečnost."

Prijazen ženin.

"Naša Minka je nenadoma pričela tožiti o velikih bolečinah v hrbtu. Navzlic temu, da se je branila, smo jo peljali k zdravniku, ki je dognal, da ima eno rebro zmaknjeno. Rečem ji tedaj, da mora vendar vedeti, kaj se ji je pripetilo, ali je padla, ali se je kam sunila, ali kako drugače poškodovala. Po dolgem omahovanju pa reče sramežljivo, toda rdečega obraza: "Moj ženin me je tako stisnil."

Dokaz.



"Kadar vas vidim, vedno mislim na pregovor: "Komur da Bog službo, mu da tudi pamet."

"Toda jaz nimam nobene službe."

"Vidiš, kako resničen je pregovor?"

Strah.

Mati Stanko je bil prvič na koncertu. Umetnik je igral čelo in Stanko ga je z zanimanjem opazoval.

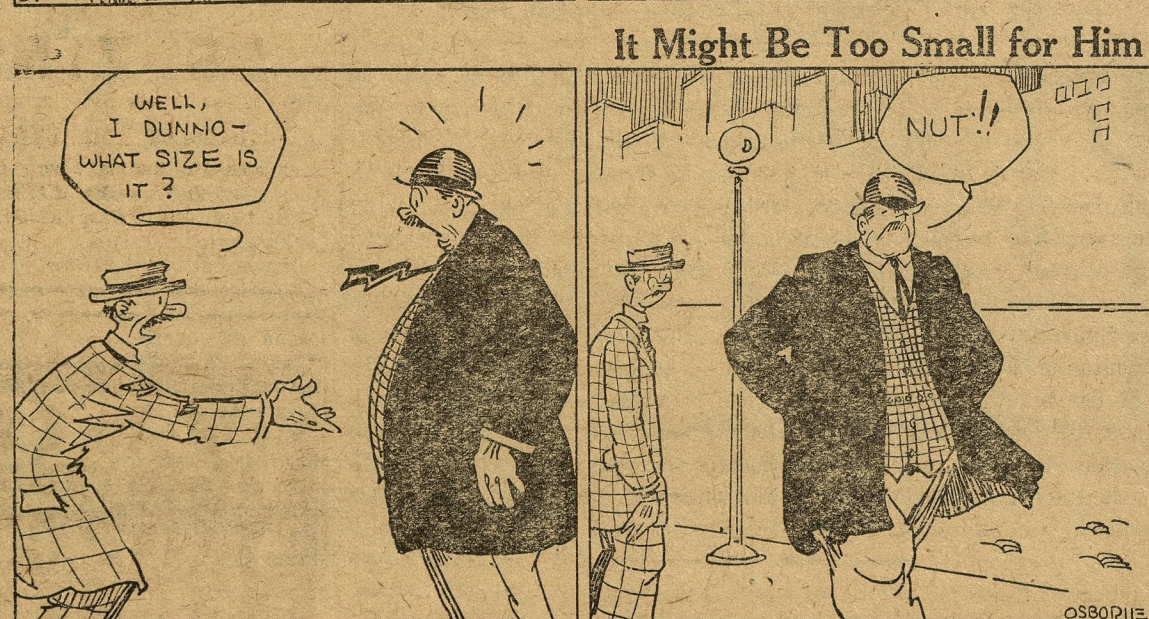
"No, kako ti je ugajal koncert?" vpraša mati.

"Prav lepo je bilo," odvrne mali Stanko, "toda mož je imel tak strah."

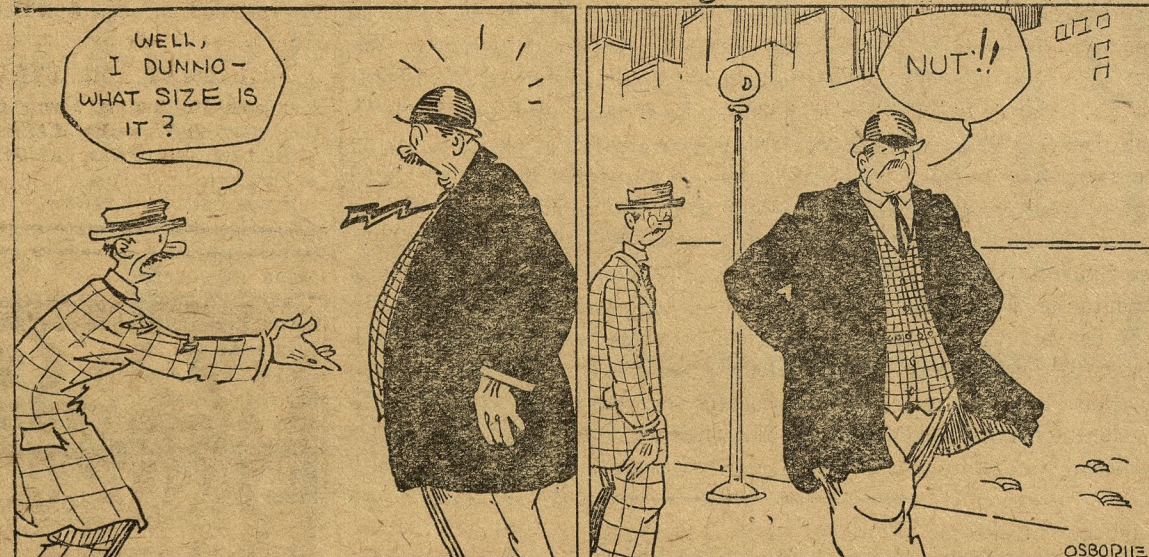
"Strah? Kako pa si to videl?"

"Leva roka, ki jo je držal na strunah, se mu je ves čas tresla."

THE FEATHERHEADS



It Might Be Too Small for Him



Vesti iz starega kraja

Tragična smrt.

Dne 31. januarja so se zbirali svatje v Podgircih — župnija Sv. Lenart pri Veliki nedelji pri ženi Ivanu Zorko, da bi šli na Brsnico po nevesto Matildo Hanželič. Med temi je bila tudi 45letna vdova iz Brsnice Ana Marin, po domače Žihlavec. Pri običajnem zajtrku jo je zadela v desno stran lica in po levi roki kap. Prestrašeni svatje so poslali takoj po duhovnika in zdravnika v Muretince. Ana pa je ob eni popoldne že izdihnila. Po smrti svojega moža Franca Marin, ki je leta 1918 umrl kot vojak v Olomucu, je živela vzgledno in kot skrbna mati svojim štirim nespreskrbljenim otrokom. Blag ji spomin!

UMOR IN SAMOMOR NA SELU

Dne 8. februarja opoldne je bilo ljubljansko predmestje Selo zopet prizorišče strašne tragedije, ki je zahtevala življenje dveh mladih ljudi. Žrtvi te tragedije sta 30-letni ruski emigrant Jakob Kundrjukov in še ne dvajsetletna Ivanka Babičeva. O poteku žalostnega dogodka je poročati sledeče:

Rus Jakob Kundrjukov, rojen 10. oktobra 1897 v Ermakovski v donski oblasti v Rusiji, je prišel po razpadu Vranglove armade, v kateri je kot kozak služil, v Jugoslavijo in je dobil, kakor več njegovih tovarišev, službo konjskega strežaja v žrebčarni na Selu pri Ljubljani. S svojo službeno vestnostjo in marljivostjo si je kmalu pridobil zaupanje svojih predstojnikov. Ker je bil lep, visok fant, je užival pri dekletih mnogo simpatij. K vdovi živinczdravnika žrebčarne ge. Pavli Tepinovi je zahajala že dalj časa Ivanka Babičeva, rojena 1907. v Podgori pri Kočevju. Tepinova je uporabila Ivanko, ki je bila izučena šivilja, pri raznih gospodinjstkih opravkih. Med Rusom in Ivanko se je vnelo ljubavno razmerje, dasi je imela Ivanka že poprej znanje z nekim fantom na Dolenjskem. Kundrjukov se je v Ivanko zelo zaljubil in je radi tega pretrpel tudi marsikatero uro bridkega ljubosumja. To ljubosumje se je razvilo v mogočen požar, ko je Ivanka odšla s Sela ter mu dala razumeti, da je njenega razmerja konec. V nedeljo se je Ivanka vrnila na Selo in se zopet zglasila pri ge. Tepinovi. Ko jo je Kundrjukov vprašal, kaj je z njunim razmerjem, je Ivanka izjavila, da mu to razmerje odpove in da je svoje simpatije vrnila zopet prejšnjemu znanecu. Kundrjukov je to njeno izjavo sprejel navidezno mirno na znanje. V njem pa je dozorel strašen sklep, ki ga je izvedel in katerega žrtev sta bili življenji obeh. Ga. Tepinova je poslala Ivanko nakupovat razne potrebščine k trgovcu Zupančiču v Moste. Ko se je Ivanka nekaj minut predpoludnem vrnila v poslopje žrebčarne, jo je čakal pod stopniščem, med pritličjem in prvim nadstropjem Kundrjukov. Kako se je med njima strašni dogodek odigral, ne ve nihče. Kundrjukov jo je, kar je

povsem verjetno, počakal brez besedi pod stopniščem ter oddal najožje strel. Zadel jo je zadaj v glavo v desno stran nad ušesom. Ivanka se je zgrudila takoj mrtva na tla. Ga. Tepinova, ki stanuje v prvem nadstropju, je slišala sicer nekaj pok, ni pa se zanj veliko zmenila. Šele čez nekaj časa, ko jo je skrbelo, kje se nahaja deklica, se je podala po stopnicah navzdol ter z grozo opazila, da leži v krvi mrtva na tleh. Ga. Ivanka Bitenčeva je malo kasneje opazila, kako bega Kundrjukov vesbled in prepaden po stopnicah in hodnikih. Ko pa je izyedela za smrt Babičeve, je takoj zaslutila, da ni groznega dejanja nihče drugi izvršil nego Kundrjukov. Ta se je podal minuto pozneje v jedilnico, kjer so se njegovi tovariši Andrej Kokin, Anton in Pavel Beldirev in drugi konjski strežaji, ruski emigranti, ravno podajali k mizi ter pričeli z obedom. Kundrjukov se je vidno prepaden vsedel na stol ter s tihim in melanholičnim glasom dejal: — "Fantje, Ivanko esm ustrelil, zdaj bom pa še sebe!" Navzoči se za njegove besede niso mnogo zmenili ter so mislili, da se Kundrjukov samo šali. Ta pa je ves obupan nastavljal browning - revolver, s katerim je poprej ustrelil Ivanko, na čelo ter ustrelil sebe v desno sence.

Ga. Tepinova je medtem alarmirala vodstvo žrebčarne, ki je telefončno bvestilo o tragični smrti Babičeve policijsko stražnico na Selu ter rešilno postajo v Ljubljani. Kundrjukovu, ki je še ostal pri življenju, je nudi prvo zdravniško pomoč takoj na lice mesta dospeli zdravnik dr. Milan Perko, ki je ustavljal težko onesvečenemu samomorilcu kri ter mu dajal injekcije. Kundrjukova so naložili na voz žrebčarne, toda v tem trenutku je že prišel na kraj nesreče rešilni avto iz Ljubljane, na katerega so preložili Kundrjukova ter ga prejeljali v bolnico. Kundrjukov pa je v trenutku, ko so ga nesi iz avtomobila pred dežurnega zdravnika, izdihnil, tako da je mogel ta konstatirati le smrt. Kundrjukova so takoj nato prepeljali v mrtvašnico pri Sv. Krištofu.

Truplo Ivanke Babičeve pa je ležalo od trenutka nesreče pa do 6. zvečer v žrebčarni na Selu. Na kraj nesreče je takoj dospela tudi policijska komisija, ki sta jo vodila policijski zdravnik dr. Avramovič in policijski nadzornik, in ki je ugotovila dejanski potek dogodka, ki ga je že poprej preiskal revirni nadzornik Herga.

Žal pa je nastal tu vsled nekaterih gotovih birokratičnih predpisov konflikt, kdo naj preskrbi prevoz trupla Ivanke do mrtvašnice. V tem je tudi vzrok, zakaj je moralo truplo ležati skoraj šest ur v poslopju žrebčarne. Na prošnjo njene sestre je Ivanko prepeljal od kraja nesreče do mrtvašnice Sv. Krištofa pogrebni zavod.

Žalostna tragedija je izzvala na Selu kakor tudi v Ljubljani seveda veliko senzacijo. Vest o dogodku se je bliskovito hitro raznesla

po Ljubljani ter je bila predmet mnogih komentarjev.

Strašen uboj v šentruperskih hribih.

V nedeljo, dne 30. januarja, t. l., je šel mlad gospodar — oče 4 otrok — iz Slaven na Ravno. V gostilni je prišlo do prepira, staro sovraštvo je visoko vzplamtelo. Začeli so se pretepati. Mladí mož je zbežal iz gostilne in prosil ljudi za sekiro, pa je ni dobil. Štirje so ga napadli in obdelovali s sekirami, krampi in krampači. — Mrtvega so zavlekli v vodo, ga vrgli na trebuh in odšli. Šele 2. februarja so našli mrtliča. Strašen je bil pogled na razmesarjeno telo. Orožniki so tolovaje in podpihvalce takej zaprli. Podivjanost res ne pozna več nobenih mej. Včasih so pretepači in rokomavharji hodili v Ameriko, sedaj pa ostane vse to doma brez dela.

Žrtev strašne surovosti.

V Skoplju se je zgodil strašen zločin, čigar žrtev je postal slovenski vojak Ivan Petermel. Zgodilo se je takole:

Narednik Horvat, rodом menda iz Dolnje Lendave, je navsezgodaj zjutraj malteriral vojake v tamošnji konjišnici, da so morali vstajati in padati v hlevski gnoj in gnojnico. Ker je to mučenje bilo predolgo, je vojak Petermel nekaj ugovarjal. Pobesneli narednik pograbi v tem trenutku puško z nasajenim bajonetom in bajonet v vsej dolžini zasadi Petermelu v prsa. Suneč je bil tako silen, da je konica bajoneta pogledala med pleči na dan. Petermel je pri tej priči umrl, narednik Horvat je zbežal proti albanski meji, a ga je četa orožnikov vendarle ujela in

Grozovit zverinski umor.

Te dni je v Leobnu neki Matija Kerčjak umoril svojo ženo. Žal, to danadanes ni več kaj posebno izrednega. Toda ta umor je vendar tudi za današnje čase izredna grozovitost. Mož je prišel pijan domov. Ponoči se je pebudil in začel razgrajati. Uboga žena se je komaj rešila in zbežala k svojim starišem. Zjutraj je prišel mož k nji in jo h'navsko prosil, naj mu oprosti in se vrne domov. Verovala mu je. Komaj pa sta stopila v hišo, se mož surovo zareži proti njej: — Sedaj se bova poslednjič poljubila. — Prestrašena žena je začela bežati, a mož jo je dohitel in vpil: — Sedaj te bom pa jaz na svoj način poljubil! — Potegnili je ženo k sebi in ji odgniznil nos. Nato izvleče iz žepa nož, izkoplje nesrečnici oči in ji nato zabode nož v srce. Zverinskega moža so dobili orožniki, ko je mirno popival v neki gostilni.

Kako dobite nov avto za \$2,

Vam pove

ANTON ŠTER,

Tržič, Slovenija, Jugoslavija.

Prospekt 10c.

Tel.: Orchard 2432

Mesar

JOHN MELCHNER

priporoča svoje vedno sveže in

suho meso ter klobase

16 - 1st Ave. New York, N. Y.

Uspešno zdravljenje kroničnih bolezní pri moških in ženskah z modernimi metodami



POKAŽEM HITRE UČINKE pri vseh oblikah krvnih, kožnih in nervoznih boleznih, pri vnetju kože, kroničnih izpuščajih, razširjenih žlezah, pri živčnih in splošnih oslabeledostih, pri ledicah, odvajanju vode, revmatizmu, pri želodčnih in črevesnih boleznih. Ne glede na to, kakšna je vaša bolezen, ali kako dolgo vas že muči, **JAZ VAM MOREM POMAGATI.**

MOJE CENE SO ZMERNE

in pri vsakem obisku vključeno moje osebno zdravljenje. X-Zarki, Preiskava krvi, Wassermannov sistem in Analiza urina. Natančno določevanje bolezni in zdravljenje. Vbrizganje serumov 606 in 914.

NASVETI IN PREISKAVA ZASTONJ

DR. ZINS

špecialist, vstanovlj. pred 28 leti.

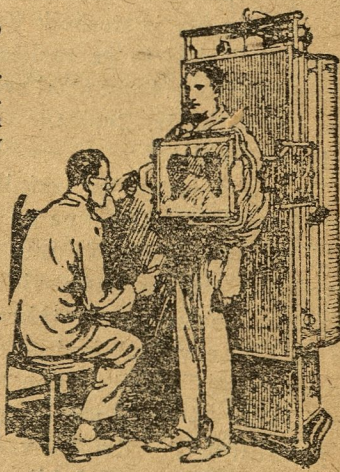
110 EAST 16th STREET,

(med 4th Ave. in Irving Place)

NEW YORK CITY

Vsak dan od 9 dop. do 8 zvečer;

v nedeljo od 9 dop. do 4 pop.



WAXGISERS
Reliable Paint Store
WALLPAPER & PAINTS
2342 Myrtle Ave. Bklyn. N.Y. - 3616 Evergreen

SVITANJE

FRAN GOVEKAR.

(Nadaljevanje.)

— Čitaj glasno, tudi gospodje smete slišati, — je rekla Marijanica.

— Zavedam se, da sem le jaz kriv tvoje nesreče, otrok moj! Če moreš, pridi k meni in mami, da se ti opravičiva. Ostani pri naju! Potem pa začnemo skupaj novo življenje! Tebe in g. dr. Repiča objema Zois.

Dr. Repič je prečital in strmeč zrl na bolnico.

Ona pa si je z dlanmi zakrila lice in začela ihteti. . .

— Ti? . . . baron, baronica. . . Kaj pomeni vse to? Ne razumem, ženka. Pojasni! Česa je kriv Zois? Čemu ti pravi 'otrok moj'? — je vpraševal odvetnik.

— Pravkar mi je zaupala svojo tajnost, — je dejal Vodnik. — Saj je čudovita, žalostna in vendar tudi lepa!

— Vsi veste, le jaz ne! O, Marijanica. . .

Desselbrunner pa je rekel:

— In še to: Kalana so zaprli in zopet izpustili, a zdaj je že preko hrvaške meje. Nič več se vama ga torej ni bati, a vse je uredil gospod baron Zois, jaz pa sem posredoval.

— Kaj se godi? Ves teden sem bil doma. . . nisem se genil odtod. Pripoveduj, strela! A hitro, hitro, — je silil nestrpnež.

— Ljubosumnost se stopnjuje, bližamo se katastrofi! — se je rogala profesor.

Tovarnar pa je vzklikal:

— Nič katastrofe, prijatelj! — Tvoj roman se razvozla mirneje in lepše, kakor so hoteli različni hudobni zarotniki proti vajini sreči.

— Zarotniki? Romantika je vendar že umrla.

— Ej, romantika, hvala Bogu, ne izumre nikoli v življenju! — Pred petimi dnevi zvečer so v neki beznici spoznali ljudje Kalana. Bil je pijan, neznosen. Ko je stopil na cesto, ga je stražnik Kobal aretiral. Takoj so ga zaslišali in povedal je, da je hotel ubiti svojo bivšo ženo in dr. Repiča.

— Pojdi, pojdi!

— Da, ubiti, potem pa izginiti. Priznal je sam. Nahujskal pa ga je brivski mojster Dane. Ta mu je dopovedoval, da sta imela vidva ljubzensko razmerje še takrat, ko je bil Kalan v Ljubljani — da se po njegovem odhodu sploh ni sta več ločila — in da ste se, gospa, preselili k dr. Repiču v tistem trenutku, ko sem dobil poročilo, da se vrača Kalan iz Zagreba. Dane mu je pravil, da sta hotela vidva tudi njega ugonobiti, da sta ga dala z ustreljenim šaserjem vred prijeti ter da ga je rešila le Verderberica gotove smrti. Kalan naj torej maščuje sebe in Daneta ter naj ubije svojo ženo in dr. Repiča. — Policija je nato aretirala pred štirimi dnevi še Daneta, ker je Kalana skrival pri sebi ter ga zaplejeval vzločin. Toda

strahopetni Dane je jokal in prisegal pri vseh svetnikih, da je nedolžen, ker vsega je kriva pravzaprav le Verderberica. Ona ga je sicer s pomočjo generala Murata rešila ječe in obsodbe, a mu zaupala tudi tajnost, da sta ga kot Žorža Dandena razkrinkala le vidva, dr. Repič in gospa.

— Midva? — se je čudil dr. Repič. — Niti slutila nisva, kdo je Žorž Danden. A tudi brigala se nisva zanj.

Verderberica pa je zatrjevala Danetu, da je gospa Marijana videla tisto grozno noč čisto natančno Daneta v družbi pijanega šaserja in da ste vi, dr. Repič, oba dva srečali v Gradišču, ko ste prihajali pravkar iz gospejnega stanovanja.

— Kolika laž! Odkod taka hudobija? — se je zgražal Vodnik.

— Kozlevčar ji je prinašal marsikaj na nos. Danetovi stalni prijatelji so pripovedovali Nežiki to in ono. In tudi iz mene je hotela vsak večer izvleči vse, karkoli se je tikało vaše osebe, — je priznal Pelzel.

— Celo iz vas? In kaj ste ji povedali?

— Jaz prav nič. Samo ko sem bil zadnjič pri njej, sem ji rekel, da ne pridem nikoli več, ker si ustanoviva z dr. Repičem lastno gospodinjstvo, a da nama bo poslej gospodinjila gospa Kalanova.

— Ženska osveta! — je priki-mal dr. Repič. — Povsod ženska proti ženski!

— Kajpada! Ni je afere brez ženske, — je pritrdil tovarnar in nadaljeval:

— Ker sem se zanimal za ubogega Kalana, svojega zvestega uslužbenca, sem šel na rotovž k mestnemu sodniku.

— Slučaj! Pravkar so privedli Verderberico za pričo.

V sobi so bili zbrani Kalan, Dane in Verderberica, za njimi pa so stali stražniki Kozlevčar, Kobal in Klančičar.

Poslušal sem najzabavnejše zasliševanje. Kalan se je skliceval na Daneta, Dane se je izgovarjal na Verderberico, Verderberica pa je ošabno izjavila, da je Dane najbolj neumen in nehramen vsiljivec, in ga je že opetovano postavila pred vrata in mu je šele te dni prepovedala, še kdaj prikazati se pred njo.

In tedaj je nastala peripetija vse komedije: Dane je kar skakal, pihal in se nazadnje znova razjokal ter se veril, da mu je Verderberica dokazovala vso zlobo in krivdo dr. Repiča in gospe Kalanove. Verjel ji je, verjel, da sta kriva njegove sramote, strahu in trpljenja. Naj se zasliši še Kozlevčar, ki potrdi, da mu je tisto noč, ko ga je aretiral v postelji, povedal isto: da sta vsega kriva le dr. Repič in gospa Kalanova.

In zaslišani Kozlevčar je resnično izpovedal, da je šel aretirat Daneta, ker mu je povedala Ver-

derberica, da je Dane Danden in da mu je ob tej priliki tudi zaupala, da sta Daneta v Gradišču čisto natanko videla in spoznala dr. Repič in gospa Kalanova. . .

Nastala je zmešnjava. Verderberica je ogorčena ugovarjala, toda Dane in Kozlevčar sta povedala toliko posameznosti, da končno ni bilo nobenega dvoma več: Verderberica je zasnovala vso zaroto: dala je po Kozlevčarju prijeti Daneta, da ga je naščuvala proti vama. Nato je ščuvala Daneta in Kozlevčarja proti Kalanu, ki naj bi izvršil njeno nakano ter se krvavo maščeval nad dr. Repičem. Igrala se je s tremi možmi, da udari četrtega. . .

Toda Verderberica se je branila in je trdila, da ji je zoprni zatelebanec Dane prisegal, da ubije ali vrže svojo ženo v Krko, samo če ga potem ona vzame za moža.

Prizor, ki je bil smešen in ostuden obenem.

Takrat se je oglašil Kalan ter dejal:

— Gospod sodnik, pošten delavec sem bil doslej. Žena mi je ušla, skoraj ubil sem jo za to. Ni me sram tega, čeprav je zelo nemumno. Ženska ljubezen se ne da izsiliti in ženska nezvestoba se s tepežem ne popravi. Ali sram me je, da sem zašel nevede v tako propalo družbo.

Pameten mož! In sodnik je nato ukazal zapreti tudi intrigantko Verderberico! Po vseh hodnikih je odmevalo, ko so jo gnali v ječo! Kakor levinja se je branila, se ponosno sklicevala na generala Murata — zaman, morala je v prizon!

Jaz pa sem šel z vašim bivšim možem, gospa. Dolgo sva govorila v ječi. Povedal mi je vse. In se kesal. Smilil se mi je. In šel sem k baronu Zoisu in mu povedal, kaj se je zgodilo.

Včeraj sem bil že tretjič pri Kalanu. Zlahka sem ga pregovoril: odpoveduje se vas — sprejme Zoisovih tisoč goldinarjev ter se odpelje na plavu takoj v Zagreb. — kjer ostane v suknjarni hrvatskega mojega tovariša. Dal sem mu priporočilno pismo s seboj. Godilo se mu bo še bolje kot pri meni.

Mestni sodnik pa je vzel na zapisnik mojo izjavo, da ne zahtevate, gospa, nikake kazni za bivšega moža in da, prijatelj Repič, Kalanovih groženj nikakor ne smatraš za resne. Tako je želel baron. In sodnik je Kalana posvabil in ga izpustil.

Tudi jaz sem mu dal še nekaj nagrade za njegovo zvesto službo v Ljubljani in ga dal s svojimi konji odpeljati do Zaloga, kjer se je s prvim plavom odpelal v Zagreb.

'Naj mi odpusti žena', mi je dejal, ko se je poslavljajal. Recite ji, da sem jo imel rad. . . hvaležen sem ji za najlepši čas svojega življenja! In naj ostane srečna — srečnejša, kakor je bila z menoj.

Ko jeb ilo to opravljeno, sem šel zopet h gospodu baronu. Hude dneve ima za seboj. Ko pa sem mu povedal, kdo je Kalanka in kaj vse mi je zaupal Kalan, je pozabil vse bolečine.

— Marijanica, Rojanova Marijanica je Kalanka! Moj Bog, kaj vse je doživela, a jaz nisem niti

slutil, da je v Ljubljani! — je ponavljajal neprestano. — Moja hčerka je! Ljubil sem jo vedno, skrbel za njeno vzgojo, podpiral mater. . . O, pa sem zadnja leta popolnoma pozabil na obe! Trgovina, podjetja, vojna, moja bolezen, večna razburjenja — oh, toliko izgovorov, a noben me ne opravičuje. Pa zakaj ni Anica nikoli pisala?

Povedal sem mu, da je Anica, vaša mama, že umrla. Tedaj je prebledel, oči so mu zalile solze in poklical je svojo mater. Povedala sva ji, a baronica je yzklikala:

— Oh, nerazumljiva slutnja! Ali se ne spominjaš, Žiga, kako sem instinktivno skrbela za Marijanico, ko se je bil zgodil tisti šaserjev napad? Ali se spominjaš, kako sem prigovarjala gospodu dr. Wagnerju in gospod udr. Repiču, naj poskrbita zanjo? Glej, jaz sem prva pozvala dr. Repiča, naj jo spravi na varno, in da se je dr. Repič v Marijanico zaljubil tako resno, ali je čudno, ako je vsaj nekoliko podobna svoji rajni materi?

Tako je govorila baronica. Gospod baron pa je dejal:

— Mama, nikdar ne pozabim Ane! Lepše in boljše ženske nisem srečal v svojem življenju. Hišna in šivilja je bila, nisem je mogel vzeti za ženo — zato sem ostal samec. Toda hčerko vzemiva k sebi, mama! Naj bo najin otrok! Ali hočeš?

— Piši ji, naj se precej preseli k nama, — je dejala gospa baronica. — Rada jo bova imela kakor njeno mamico. — In baron je pismo napisal in jaz sem vama ga zdaj prinesel.

— Hvala ti, prijatelj, — je dejal dr. Repič. — Saj ne veš, kaj si storil za naju.

— Nevede in nehote, kajpada. Veš, jaz moram zmerom in povsod nehote igrati glavne vloge, ti pa si povsod tisti, ki odnaša največ priznanja in slave! — se je smejal tovarnar.

— Ej, Tulpenheim, kaj mi še danes zaviđaš mojega Glažka? — je vzkliknil dr. Repič, spominjaje se ulog, ki sta ju pred osmimi leti, še oba mladeniča, igrala po Zoisovi incijativi in pod Linhartovo režijo na odru stanovskega gledališča v Linhartovi 'Županovi Miki'.

— Nikakor ne, privoščim ti. — privoščim iz vsega sreča — in še nikoli tako, kakor danes. Ampak gospod baron in gospa baronica čakata vašega odgovora, gospa!

Dr. Repič je pokleknil ob postelji in objel Marijanico okoli ramen:

— Ali pojdeš od mene?

Ovila mu je roke okoli vratu:

— Nikoli! Do smrti ne. . . samo če ti tako hočeš!

— Za priče ste, prijatelji, — je dejal dr. Repič in ji poljubljaj roke in lica. — Slišali ste! Pred Bogom in pred vami si zaprisegava: svoja sva in ostaneva — mož in žena — do smrti zvesta!

In dvignil se je ter rekel resno, svečano: — Ivan, prosim, sporoči gospe baronici in gospodu baronu: Za pismo najina najlepša

(Dalje na 15. strani)

SVITANJE

(Nadaljevanje s 14. strani)

zahvala! Kakor hitro bo mogla Marijanica zopet na cesto, bo najina prva pot k njima, da blagoslovita najino večno zvezo!

— Želim vama vso srečo, — je vzkliknil tovarnar ter objel prijatelja.

— Bog z vama, — jedejal Vodnik in podal bolnici svojo roko. Prav ste rekli: Kar Bog družī, naj človek ne razdruži! Nerazumljiva so pota božja, a človek jih mora le občudovati in se klanjati Njegovi volji!

Profesor Pelzel je bil dobre volje in je klical Lovrenčka:

— Na, Lovrenček, le pridi, le pridi zopet! Kod si pa hodil?

— Šel sem po bokal vina, — je odgovoril deček in pokazal na mizo, kamor je bil pravkar postavil steklenico in kozarec.

— Hoho, bokal vina! Čemu? — Kdo ti je rekel? Saj vendar veš, da ne pijem. Kje si se pa tega naučil?

— Pri gospodu Prašnikarju in gospodu Premrovu. Gost v hišo, bokal na mizo. Tako sta rekla zmerom. Ali morda nisem storil prav?

— Prav, prav! Dobro si jo uganil. Ti moj zlati sinko! — je dejal dr. Repič. — Ajdite prijatelji, natočimo čaše! Na našo srečo! Na vaše zdravje!

In trčili so: — Živela gospa Marijanica! Živel prijatelj! — Pili so, Pelzel pa le požirkoma, previdno, kakor bi srkal sam strup.

Lovrenček je šel k Marijanici, pogladil odejo ter vprašal:

— Mama, gospodje so veseli; kaj ne, zdaj boste kmalu zdravi in mi bomo spet srečni.

Stisnila ga je na svoje prsi ter dejala:

— Lovrenček, saj smo srečni, nepopisno smo srečni!

Ponoči od 20. do 21. aprila se je ustavil pri Bidelmanu kurir, ki je jezdil preko Ljubljane v Gorico. Dospel je iz Celovca ter je prinesel vest, da je mir resnično že sklenjen.

Novica je izzvala po Ljubljani nprav vrtoglavo veselje. Konec je vedno večjim davkom, vedno novim kontribucijam in rekvizicijam — konec brezkončnim novatenjem — konec strašnim bitkam križem Evrope!

Končno se vrnejo možje in sinovi k svojim družinam, ki niso slišale o njih že toliko let.

A koliko se jih ne vrne nikoli več? Koliko jih pripeljejo pohabljenih, brez rok in nog ali brez oči? Pa vse se prenese in pozabi, samo da je konec največje šibe božje vojne, ki je pravzaprav povsemo vseh šib, ki bi je ž njimi kruta usoda hkratu po nesrečnem človeštvu!

Ljubljana je bila torej 21. aprila pijana od veselja in vina, ki ga je popila na sklenjeni mir. — Pili so meščani in pili so Francozi, ki so bili prav tako srečni, da se končno — končno vrnejo domov k svojem.

In radostna novica je bušknila tudi v okolico ter je letela kakor ptica čez hribe in doline ter na-

polnila z radostjo poslednjo vas in najmanjšo koč.

Bogata je bila vzlic vsej prestani bedi še vedno naša domovina. In vse rekvizicije in kontribucije, vse brezkončne verige vojaštva, ki se hitele dan na dan preko naših vasi, niso izčrpale njenega tedanjega blagostanja.

Ljubljanski tedenski sejem je bil dne 22. aprila z blagom bohotneje založen kakor kdajkoli. In cene, ki so jih zahtevali kmetje, govore najbolj zgovorno, da francoska invazija za tedanjo Slovenijo le ni bila taka nesreča, kakor so jo slikali reakcionarni, Habsburžanom petolizniško vdani oficijalni historiki.

Francoska godba je svrjala kakor vsak dan tisto opoldne na vojaški paradi pred škofijo, popoldne ob štirih pa so francoski častniki priredili Ljubljančanom na Zoisovem vrtu veliko ljudsko slavlje miru in sprave.

Veselo je bilo ondi in med Slovenci in Francozi je vladala složna zadovoljnost ob miru in dobrotah, ki so se takrat nudile. Dvorana in stranski prostori se bili natlačeno polni.

Iz Gradca, Celovca, iz Zagreba — s podeželskih graščin in iz vseh zatočišč so se bili vrnili v Ljubljano iste dneve strahopetni begunci in begunke, plemiči, višji uradniki, najimovitejši meščani s hčerami in ženami. In žal jim je bilo nepotrebne truda in neutemeljenega strahu. Zverski sanskiloti in krvoločni jakobinci so se v reduti izkazali kot galantni kavalirji, ki so ob zvokih godbe plesali in dvorili prav tako kakor nekdanj domači častniki.

In v reduti se je tisto popoldne marsikatera lepa Ljubljančanka natihem pokesala, da je zaradi svojega bega v tujino, kjer se je kruto dolgočasila, zamudila doma najpikantnejši doživljajček s takimle razkošno divjim. . . no, no, temperamentnim francoskim junakom. . .

Pa tudi očetje so bili presrečni. Prišli so na slavlje pravzaprav iz strahu, da bi se jim odsotnost ne zamerila pa zato, ker so dobili migljaj z magistrata, no, da, kaj bi tajili! — v prvi vrsti pa zaradi svojega sitnega, radovednega ženstva, ki si je hotelo vsekakor ogledati vsaj to poslednjo francosko “komedijo” v Ljubljani. — Joj, zamudile so jih toliko! In gospodje očetje so strmeč zrlī, kako se vrte njih žene in mladenke s sladkosmelimi francoskimi prekucubī po taktu francoskih melodij, sami pa so pili rdeče in belovino, izbirali med pečenkami, — gnjatjo, posušenimi jeziki ter neštevilnimi dobrotami, ki so jih jim pripravili tuji gostitelji. O, bilo je vse odkritosrečno, nekako naivno iskreno in res krasno!

Toda prav, ko je postala zabava najkrasnejša; je bilo konec vsega. Točno ob osmih zvečer je godba prestala svirati — častniki so se poslovili, serviranju je bilo kraj in — dvorana se je morala izprazniti.

— Sakramenska disciplina! Kadar mi šele dobro začenjamo, ti zlodji ženehajō! — so se jezili ljubljanski pivei. — S kokošmi

hodijo spat, a še pred petelini so spet budni. Čudaki!

Jezili so se; a imponiralo jim je. (

In kakor ob svojem odhodu proti Celovcu, so prihajali zdaj dan za dnem francoski polki po celovski cesti z veselo svrajočimi godbami in prepevajoč.

Polkovnik Picard je skrbel, da je bila menaža vedno pripravljena, in vojaštvo se je nato razkropilo po krčmah in prodajalnah, oblegalo branjevke in urno nakupovalo. Še pred zoro pa so že odmarširali proti Trstu. In dolžni niso ostali ničesar.

Veseli hrup je polnil Ljubljano nekaj dni in noči.

A hipoma je počil glas, da so postali Benečanje predrzni, da so v Bresciji in Veroni izbruhnili vstanki proti Francozom ter da so zavratni Lahi pomorili celo nekaj francoskih in cesarskih stražarjev. Francozje so postali resnejši, stotnije in polki so prihajali pogostejše ter so odhajali še urnejše. In šepetalo se je marsikaj, gotovega ni vedel nihče. Francozi pa so postali nezaupni — kaj se godi?

Zopet je prihajala pošta po dvakrat na teden iz Trsta in nemškega Gradca, toda časopisi niso prinašali nobenih poročil, ki bi pojasnila govorice.

Urednik Vodnik je bil s vojimi “Novicami” v zadregi. Kadar treba največ novic, ne dobi nobenih! Naročniki pa zabavljajo. In niti Zois ne ve ničesar. Nenadoma ga je pozval baron z listkom, naj pride takoj. Iz Postojne je prejel vesti, ki jih ne ve noben ljubljanski civilist.

Vodnik je teklen na Breg in našel pri baronu že Desselbrunnerja.

— No, gospod tovarnar mi je pravil, — je dejal Zois Vodniku, — da ste stali dr. Repiču in moji nesrečni Marijanici v času nesreče hrabro in značajno ob strani.

— Prijatelj sem jima, — se je branil Vodnik.

— Lepo! A dokazali ste iznova, da niste zelot, nego duhovnik širokega duševnega in srčnega obzorja. To me je veselilo!

— Ah, kako bi bil mogel drugače, ko sem ju gledal in poslušal. In spomnil sem se besed Kristovih: — Mnogo je ljubila, zato ji bo tudi mnogo odpuščeno! — ter se srčno veselil njune sreče.

— Ravnali ste kot pravi kristjan, gospod prijatelj, in moje spoštovanje do vas se je še dvignilo, če je to sploh mogoče. Gospod Desselbrunner mi je naročil njun sklep: zdi se mi, da ni mogoče storiti pametnejšega. Sedita vendar, gospoda!

— Gospoda Hueber in Wenigar sta mi pisala. Neverjetne novice! Cesar sklepa mir, na Notranjskem pa imamo boje s Francozi.

— Kako je to mogoče? — se je čudil suknar.

— Ubogi ljudje! V Ljubljani plešemo, na Notranjskem pa prelivamo kri! — je ponovil baron. Polkovnik Kazimir je pregnal nedavno Francoze z Reke ter jih podil preko Trnovega. Osel! Toda čeprav je bilo Hrvatov trikrat več, je imel težke boje s Francozi. Izgube so na obeh straneh, mrtvih, ranjenecv in zajetih imajo Hrvatje in Francozi. Največ škode pa trpijo Netranjci. Kolikā nerodnost da niso z Dunaja pravočasno opozorili naših ljudi! Prositi miru, pogajati se, a hkratu zahrbtno naskočiti v ozadju sovražnika, ki stoji s vojimi prednjimi divizijami komaj dan hoda pred Dunajem, tega je sposobna le zavratnost! Drago bomo plačali to norost. Wenigar je ves divji. Francozje niso v Postojni živemu človeku skrivili lasu, se vedli ves čas mirno in pošteno ter zahajali v cerkev kot najboljši katoliki. Prijatelji so bili naši ljudje s Francozi, ki so se morali užaljeni in ogorčeni umakniti pred divjimi tolpami čez Razdrto na Vipavo.

(Dalje prihodnjič.)

“Naš Dom” mora v vsak slovenski dom v Ameriki! Agitirajte zanj!

KAKO SE JE REŠILA REVMAZMA

Ker iz svoje strašne izkušnje pozna bolečine, katere povzroča revmatizem, je Mrs. J. E. Hurst, ki stanuje na 204 Davis Ave., E 110, Bloomington, Ill., je tako hvaležna, da je ozdravila, da iz same hvaležnosti hoče povedati tudi drugim, ki trpe vsled revmatizma, kako se ga morejo doma prav lahko rešiti.

Mrs. Hurst ne prodaja ničesar. To naznanilo samo izrežite, pošljite ga ji s svojim imenom in naslovom in ona vam bo drage volje poslala vsa pojasnila brezplačno. Pišite ji takej, predno pozabite. —Adv't.

POZOR, KDOR SE VOZI!

Priporočam se svojim rojakom, ki se jim kam mudi, da se obrnejo na mene, ker imam velik

privatni avtomobil

in vsakegar popeljem, kamor želi.

Joseph Paulin

110 E. 1st Street, New York City

Čitateljem “Našega Doma”

naznanjam, da sem otvoril v

CLEVELANDU

TRGOVINO Z MUZIKALIJAMI

Vse najnovejše gramofonske plošče in piano - role so vedno v zalozig.

Razpošiljam po vseh slovenskih naselbinah širom Amerike ter se rojakom toplo priporočam.

Clevelandski naročniki “Našega Doma” tudi lahko obnove naročnino v moji trgovini.

FRANK KURNIK

6221 St. Clair Ave.,

Cleveland, Ohio.

NAROČILNI LISTEK

Ime in priimek

Naslov: hiš ali box št.

Mesto:, drž.

S tem Vam pošljem znesek \$..... za celoletno naročnino na “Naš Dom.”

“Naš Dom,” 455 West 42-nd Street, New York, N. Y.

(Ta naročilni listek izrežite, ga izpolnite in ga pošljite obroču za naročnino)

PAPEŽ IN ZRAKOPLOVSTVO

Rim, Italija. — Papež Pij razmišlja o tem, kako bi bilo mogoče aeroplan in zrakoplove porabiti za cerkveno službo. Vsled uspešnega poleta Francesca de Pineo iz Afrike v Brazilijo, se je papež začel živo zanimati za zrakoplovstvo. O tem se je razgovarjal že z več italijanskimi avijatikami in tudi z generalom Umbertom Nobile, ki je z Norge preletel Severni tečaj.

Poznavaleci vatikanskih razmer zatrjujejo, da papež že razmišlja o tem, kako bi se moglo olajšati potovanje v Rim onim škofom, ki so oddaljeni od Rima in ki imajo slabe železniške zveze in prevažati misijonarje v oddaljene in samotne kraje.

Najboljšo službo pa bi opravljal aeroplan, kadar bi pripeljali v Rim kardinale, kadar umre kak papež. Po cerkveni postavi se mora najmanj petnajst dni po smrti papeža sestati konklave, da izvoli novega papeža, kar pa ni dovolj časa za kardinale iz Avstralije in Amerike. Pri zadnji volitvi sedanjega papeža ni bil noben ameriški in avstralski kardinal v konklave.

Vatikan pa namerava še kaj več. Kot pravi "Impero", bo aeroplan pomenil v bližnji bodočnosti tudi konec papeževnega prostovoljnega jetništva v Vatikanu od leta 1870, ko je Italija ugrabila papeževno posest, stopiti na italijansko zemljo. "Impero" pravi, da bi papež lahko z aeroplanom odletel iz Vatikana čez italijansko mejo.

SOVJETI ZAHTEVAJO BRODOVJE

Pariz, Francija. — Sovjetska vlada zopet zahteva nazaj brodovje bele ruske armade, kateremu je poveljeval general Wrangel ter ž njim prepeljal svojo armado in begunce v Bizerto v Tunizu leta 1920 ko so boljševiki pognali njegovo vojsko s Krima.

Sovjetska vlada je tako gotova da bo dobila te ladje: dve križarki, šest torpedovk in štiri podmorske čolne, da jih je vštela v seznamu svojih bojnih ladij v svojem poročilu na Ligo narodov.

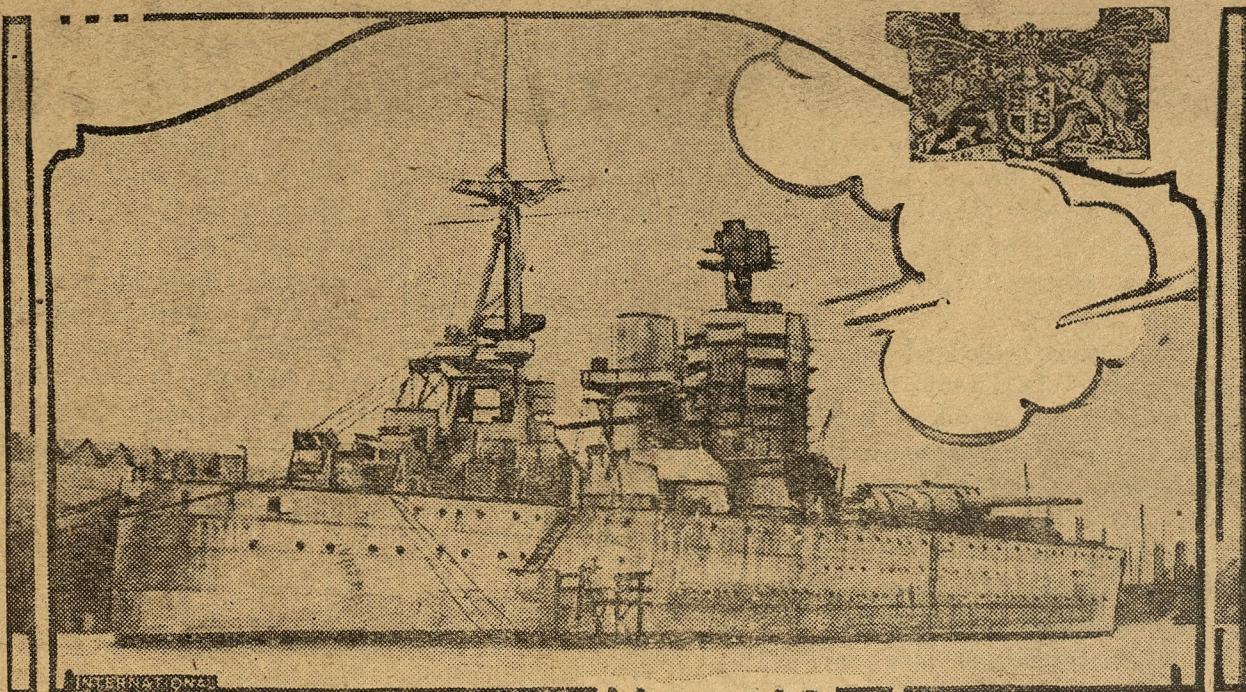
To je napotilo nekega francoskega poslanca, da je v parlamentu vprašal, kako močna je ruska mornarica in zunanji minister Briand je zadevo nekoliko pojasnil.

Briand je rekel, da je Wrangelovo brodovje zasidrano v Bizerti kot jamščina za delno plačilo za finančno in drugo pomoč Francije Wrangelovi armadi in njegovim ladjam. Francija in Rusija se že dalje časa pogajata o tem, toda še ni prišlo do sporazuma.

Najbrže pa to brodovje ne bo nikdar več odpeljalo na morje. — Dasiravno je na ladjah še vedno ista posadka, ki je ladje prepeljala v Bizerto in četudi se medeni predmeti še vedno svetijo in se iz dimnikov kadi dim, vendar ladje niso več sposobne za na morje. — Če Rusija morebiti tudi dobi ladje, bo morala del svojega brodovja označiti z besedami: "Del našega brodovja začasno v Bizerti".

PONAREJALNICA DENARJA

Dva policista na konjih sta dne 2. marca odkrila veliko ponarejalnico denarja v New Dorp na Staten Islandu pri New Yorku. —

NOVA ANGLEŠKA LADJA S STARIM IMENOM

Slika nam predstavlja novo angleško bojno ladjo Nelson, katero z vso naglico gradijo. Ladja bo odplula na poskusno vožnjo v aprilu in bo gotovo kmalu nato pridružena vojnemu brodovju.

Policista sta jahala mimo neke hiše in v nos jima je udaril duh po žganju. Policista sta skočila s konj in potrkala na vrata. Nikdo se ni oglasil. Vrata sta vlomila. V zgornjem nadstropju sta našla kotel, pod katerim je gorelo. Vse je bilo v velikem neredu, iz česar sta sklepala, da so prebivalci naglo pobegnili skozi zadnja vrata.

V sosedni sobi je bila cela delavnica za ponarejanje denarja. Tam je bil ročni tiskarski stroj, mnogo kemikalij in več bakrenih in estklenih plošč z odtisom ameriškega denarja. Bilo je tudi mnogo orodja za graviranje. Bila je naprava za izdelovanje novčanic po \$1, \$5 in \$20, poleg tega pa tudi za poštno in carinske znamke vseh vrednosti.

KERENSKY V AMERIKI

Aleksander Kerensky, ki je sledil princu Juriju Lvovu 20. julija 1917 kot načelnik ruske vlade in je bil v resnici diktator svoje dežele tekom štirih najpomembnejših mesecev v ruski zgodovini, je prišel 2. marca s parnikom Olympic v New York. Odkar so boljševiki strmoglavili njegovo vlado, je Kerensky večinoma živel kot izgnanec v Parizu, kjer je izdajal list "Dni", s katerim je skušal posiljati novice v zunanji svet in po tajnih potih tudi v Rusijo.

Kot pravi Kerensky, ima sovjetska vlada največjo krizo. Po njegovem mnenju, bo boljševiška vlada kmalu padla. Ni sicer mogel povedati kdaj, toda trdi, da bo ta vdarec prišel iz delavskih in kmetijskih vrst.

Po tolmaču je rekel Kerensky, da so boljševiki porabili vse velkanskoroško premoženje, najmanj 10 bilionov rubljev, katerih ni mogoče nadomestiti. Rusija potrebuje kapitala in strojev, toda ni nobenih sredstev za to. Prosperiteta v Rusiji je samo navidezna. Delavec in kmetom se godi slabše kot kdaj poprej. Dokaz temu je, da sta dva milijona delavcev v Rusiji brez dela in da deset milijonov kmetov ne pridelata toliko, da bi imeli dovolj za svoje življenje. Delavci in kmetje nvidevajo, da so bili varani z napačnimi obljubami. Kmetje imajo zemljo, toda ne morejo si nabaviti strojev in obdelovati zemlje. Revolucija bo prišla od spodaj, kot pride vsaka.

V Rusiji ni drugega časopisja kot sovjetsko. Njegov list "Dni" prihaja v vladne urade. Uradniki v svojem časopisju razpravljajo o Kerenskyjevem pisanju in Rusi na ta način izvedo resnico o položaju ter o tem razpravljajo.

Kerensky pravi, da hoče svoj narod poučevati v svobodi, ki je najbolj izražena v trgovini in industriji. V Ameriko je prišel samo začasno, da Ameriki razloži pravi položaj Rusije in da doseže pomoč za ruski narod.

Kerensky je star 45 let, visok samo 5 čevljev in 4 palce ter je prišel v Ameriko na povabilo generalnega podtajnika Kennetha Simpsona, ki ga je tudi pri prihodu pričakal.

NOVI ITALIJANSKI AEROPLAN

Rim, Italija. — Skupina najboljših italijanskih aeronavtičnih inženirjev skuša v zrakoplovstvu uporabiti načelo, ki so se ga posluževali Nemci pri obstreljevanju Pariza z "debelo Berto".

Inženirji upajo iznajti popolnoma novo vrsto aeroplana z nenavadno hitrostjo, ki do sedaj še ni bila dosežena. Mislijo, da bo mogoče razdaljo med Rimom in Buenos Aires preleteti v desetih urah.

Poskuse, ki se vrše že več mesecev, obdaja najstrožja tajnost. — Zatrjuje pa se, da so bili temeljni problemi rešeni, dasi morajo še biti nekatere tehnične podrobnosti izboljšane.

Kot izstrelki "velike Berte", bo nameravani aeroplan najprej zletel visoko v zrak. Dvignil se bo do 8000 metrov visoko, nakar ga bodo velikanski motorji gnali skozi razredčeni zrak z velikansko hitrostjo.

ARTIBAŠEV UMRL

Varšava, Poljska. — Slavni ruski pisatelj Mihael Artibašev je 3. marca umrl v Varšavi. Rojen je bil leta 1878 in se je po pobegu iz Rusije leta 1923 vstanovil na Poljskem.

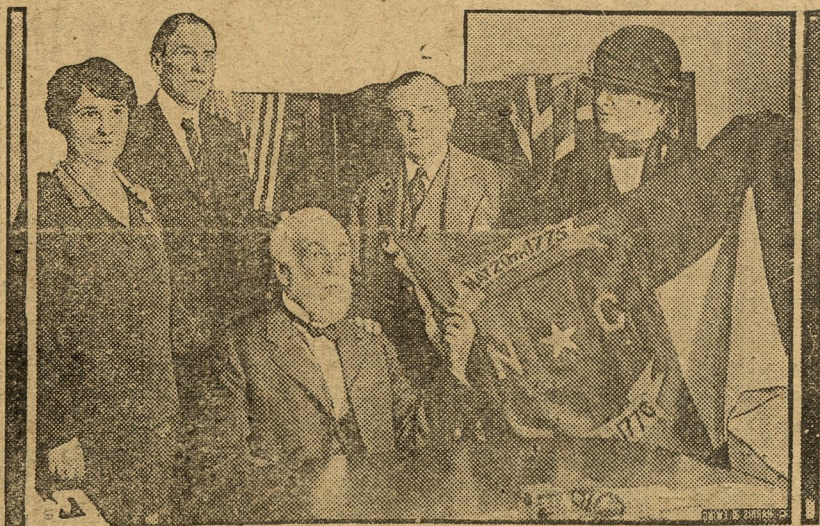
Njegov praded po materni strani je bil slavni poljski rodoljub Tadej Kosciuszko, ki je prišel v Ameriko leta 1777 in se boril s kolonisti proti Angležem.

Artibašev je dovršil gimnazijo in umetniško visoko šolo v Petrogradu. Njegove prve novele so izšle, ko je bil star 30 let. Pet let pozneje so izšle njegove povesti "Ljubosumnost", nato "Miljonar" in "Odločilni trenutek".

Leta 1917 je priobčil "Povesti o veliko vlogo z mnogimi bridkimi izkušnjami. Leta 1918 pa je objavil svojo najbolj poznano knjigo "Vojna".

Ko je v Rusiji vladala največja zmeda in je kruta čeka zahtevala vsak dan svoje krvave žrtve, predno je bila vstanovljena Tretja internacionala, je Artibašev potoeval iz Rusije in se je naselil v Varšavi, kjer je živel do svoje smrti.

Njegov sin baje živi v New Yorku.

ROJSTNI DAN NAJSTAREJŠEGA KONGRESNIKA

Kongresnik države North Carolina, Charles M. Stedman, ki je še edini kongresnik, ki se je vdeležil ameriške državljanske vojne, je te dni obhajal svoj 86. rojstni dan. Na sliki ga vidimo sedečega, ko prejema zastavo svoje države od Mrs. Charles Fisher, predsednice ženskega odbora.